

unfoldingWord® Hebrew Bible

Ezekiel

Version 2.1.26

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-28Date:

2.1.26Version:

unfoldingWordPublished by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28Date:

2.7Version:

Door43Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons,<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivativeunfoldingword.org/uhboriginal work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 Internationalopenscriptures/morphhb.<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Ezekiel
5	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
10	Chapter 16
11	Chapter 17
12	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
17	Chapter 28
17	Chapter 29
17	Chapter 30
18	Chapter 31
18	Chapter 32
19	Chapter 33
19	Chapter 34
20	Chapter 35
20	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
24	Chapter 41
25	Chapter 42
25	Chapter 43
26	Chapter 44
26	Chapter 45
27	Chapter 46
28	Chapter 47

Ezekiel

Chapter 1

ויהי | בשלשים שנה בברכיבען בחמשה לחדש ואני בתורה הגולה על נהר־כבר נפתחו השמיים ואראה מראות אליהם:² בבחמשה לחדש היה חשנה החמשית לגלות המלך יונקון:³ היה הנה דבר־זוהה אל־יחקאל בריבוני הכהן בארץ כשדים על נהר־כבר ותהי עליו שם זיד־יחקה:⁴ וארא והנה רוח סערה באהה מראצפין ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומוחטלה כען החשמל מתוך האש:⁵ ומולוכה דמות ארבע חיות זה מראהן דמות אכם להנה:⁶ וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם:⁷ ורגליםם רגלי ישרה וסרגליםם כף־רגל עגל ונזאים כען נחתת קיל:⁸ יידו אכם מתחת פניהם על ארבעת רבעיהם ופינוים וכנפייהם לארבעתם:⁹ חברותהasha אל־אחותה כנופיהם לאיסבו בלכתן איש אל־ עבר פניו ולכו:¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני הארץ אל־הימין לאربعתם ופני־שור מהשmaiול לאربعעתן ופני־נשר לארבעתן:¹¹ ופניהם וכנפייהם פרdots מלמעלה לאיש שתיים חברות אש ושתיים מכוסות את גויתהנה:¹² ואיש אל־ עבר פניו ולכו אל אשר־ויה־שם הרכום ללכת ילו לא יסבו בלכתן:¹³ ודמותה החזות מראיהם כנחל־יאש בערות כמראת הלפדים היא מטה־לחת בין החזות ונגה לאש ומראhash יוצא ברק:¹⁴ וחוויות רצוא ושוב כמראת הבזק:¹⁵ וארא החזות והנה אופן אחד הארץ אצל החזות לארבעת פניו:¹⁶ מראאה האופנים ומעשייהם כען תרשיש ודמות אחד לאربعעתן ומראיהם ומעשייהם כאשר והיה האופן בתוך האופן:¹⁷ על ארבעת רבעיהם בלבכתן:¹⁸ ובגיון וובה להם וראאה להם וגבתם מלאת עינם סכיב לארבעתן:¹⁹ ולבכת החזות ולכו האופנים אצלם ובהנשא החזות מעל הארץ ונשאו האופנים:²⁰ על אשר־יה־שם הרום ללכת ילכו שמה קרום ללבכת והאופנים ונשאו עלםתם כי רוח החיה באופנים:²¹ בלכתם ילכו ובעדם יעדמו ובהנשאים מעל הארץ ונשאו האופנים לעמלהם כי רוח החיה באופנים:²² דמות על־ראשי החיה רקייע כען הקרחה הנוגא נטו על־ראשיהם מלמעלה:²³ ותחת הרקייע כנפייהם ושרות אשsha אל־אחותה לאיש שתיים מכוסות להנה ולאיש שתיים מכוסות להנה את גויתהם:²⁴ ואשמעו את־קhol מרים וברים קלול־שדי בלכתם קול המלה כלוקל מחנה בעמלה תריפויה כנופיה:²⁵ וויה־קול מעל לרקייע אשר על־ראשיהם בעמדם תריפויה כנופיה:²⁶ וממעל לרקייע אשר על־ראשיהם כמראת אבן־ספיר דמות כסא ועל כסאות הכסא דמות כמראת אכם עליו מלמעלה:²⁷ וארא | ענן חשמל כמראת אש בית־לה סכיב ממראת מתינו ומלמעלה ומראת מתינו ולמטה ראיותי כמראת אש ונגה לו סכיב:²⁸ כמראת הקשת אשר־יה־היה בענן בין הגשם כן מראת הנגה סכיב הוא מראת דמות כבוז־יה־היה זאראה ואפל על־פני ואשמע קול מדבר:

Chapter 2

ויאמר אליו בז־אדם עמד על־רגליך ואדבר אתך:² ותבא בי רום כאשר־דבר אליו ותעמדו על־רגליך ואשלע את מדבר אליו:³ ויאמר אליו בז־אדם שלוחם אני אותך אל־בנין וישראל אל־גוזים המורדים אשר מרדורי הפה ואבותם פשעו בך עד־עצם היום זהה:⁴ והבנין קשי פניות וחזיר־לב אני שלוח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אכור אדי־הוה:⁵ והמה אם־ישמעו ואם־יחדרו כי בית מרי הפה וידעו כי נביא היה בתוכם:⁶ אתה בז־אדם אל־תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל־עהרים אתה יווש מדבריהם אל־תירא ומפניהם אל־תחתת כי בית מני הפה:⁷ ודברת את־דבריו אליהם אם־ישמעו ואם־יחדרו כי מרי הפה:⁸ אתה בז־אדם שמע את אשר־אני מדבר אליו אל־תירמר כי בנית המרי פיצה פיך ואכל את אשר־אני נתן אליך:⁹ וארא והנה־היד שלוחה אליו והנה־היד מגלה־ספר:¹⁰ יופש אותה לפני והיה כתובה פנים ואחור וכ כתוב אליו קנים ונגה והיה:

Chapter 3

ויאמר אליו בז־אדם את אשר־תמצא אכול את־המגלה הזאת ולך דבר אל־בית ישראל:² ופתחת את־פיו ויאכלני את המגלה הזאת:³ ויאמר אליו בז־אדם בטנו תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך זאכללה ותהי בפיך לא מותוק:⁴ ויאמר אליו בז־אדם לרְבָא אל־בֵית יִשְׂרָאֵל ודברת בדבריו אליהם:⁵ לא אל־עלם עמקו שפה וכבדיו לשון אתה שלוח אל־בֵית יִשְׂרָאֵל:⁶ לא | אל־עלם רבים עמקו שפה וכבדיו לשון אשר לא־תחסע דבריהם אם־לא־אליהם שלחתייך הפה ושםעו אליך:⁷ בְּבַית יִשְׂרָאֵל לא ישבו לשמע אליו כי־איןם אביהם לשמעו אליו כי־כל־בְּבַית יִשְׂרָאֵל חזק־מץח וחש־לב המה:⁸ הנה נתני את־פניך חזקם לעמך פניהם ואת־מצח חזק לעמך מצח:⁹ כשמי חזק מצח נתני מצחן לאי־תירא אותם ולא־תחת מפניהם כי בית־מרי הפה:¹⁰ ויאמר אליו בז־אדם את־כל־דבריו אשר דבר אליך קח בלבבך ובאזורך שכך:¹¹ ולך בא אל־הגולה אל־בנין עלה ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדנו והנה אם־ישמעו ואם־יחדרו:¹² ותשאני רוח ואשכע אחריו קול ונשען גדול ברוך בז־היה ממקומו:¹³ קול | כנפי החזות משיקות אשsha אל־אחותה וקול האופנים לעמם וקהל רעש גדול:¹⁴ רום נשאתני ותקחני ואלך מר' במחמת רוחך זיד־יה־היה עלי חזקה:¹⁵ ואבוא אל־הגולה תל־אביב

הישבים אל-הרכבר ואשר המה יושבים שם ויאשב שם שבעת ימים משנים בתוכם;¹⁶ ויהי מקצת שבעת ימים ६ וירי זבריתו אליו לאקרו;¹⁷ בראם צפה ותתיר לבית ישראל ושמעת מפי דבר זההרת אוטם מכך;¹⁸ באמרי לרשע מוות תמות ולא זהירות ולא דברת לההיר רשע מדרכו הרשה לחיתן הוא רשות בעונן מוות מידך אבקש;¹⁹ ואתה כיהורת רשות ולא-שב מרשות ומדרכו הרשה הוא בעונן מוות ואתה את-נפשה הצלת;²⁰ ובשוב צדיק מצדקנו ועשה על נונתינו מכשול לפניו הוא מוות כי לא זהירות בחתאתנו ומות ולא מכך צדקנו אשר עשה ודמו מידך אבקש;²¹ ואתה כי זהירות צדוק לבלי חטא צדיק והוא לא-חטא חייו כי נזker ואתה את-נפשה הצלת;²² ותרי עלי שם יד-יהוה ויאמר אליו קום צא אל-הבקעה ושם אדבר אותך;²³ ואקוט ואצא אל-הבקעה והנה-שם כבוד-יהוה עמד ככבוד אשר ראייתי על-הרכבר ואפל על-פני;²⁴ ותבא-יב רוח ותעמדני על-רגלך ידבר אתי ויאמר אליו בא הסגר בתור ביתך;²⁵ ואתה בראם הנה נתנו עליך עבותים ואסרו בהם ולא יצא בתוכם;²⁶ ולשונך אדביך אל-חכך ונאלמת ולא-יתהיה להם לאיש מוכחים כי בית מורי המה;²⁷ ובבדבי אוטך אפתח את-פיך ואמרת אליהם מה אמר אדני וזה השמע | ישמע והחדרל | ייחול כי בית מורי המה;

Chapter 4

1 אתה בנו-אדם קח-לך לבנה ונתתנה אותה לפניך וחוקת עלייה עיר אתיירושלם: ² גונתנה עלייה מצור ובנית עלייה דוק ושפכת עלייה סלה
ו-נתתנה עליה מלחמות ושים עלייה קרימ סביב: ³ ואתה קח-לך מחתת בזול ונתתנה אותה קיר בחל' ביןך ובין העיר והכינotta את-פניך אליך
וקיתעה במצור וצרת עלייה זאת לביית ישראל: ⁴ ואתה שכב עלי-צדך השמאלי ושמת את-עxon בית-ישראל עליו מספר הימים אשר
תשכב עלייו תשא את-עxon: ⁵ ואני נתתי לך את-שני עוזם למספר ימים שלש-מאות ותשעים יום ונשאת עזן בית-ישראל: ⁶ וכלית את-אללה
ושכבת עלי-צדך הימייני שניות ונשאת את-עxon ביהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה ננתתי לך: ⁷ ואל-מצור ירושלים תכון פניך וזרעך
חשופה ונבאת עלייה: ⁸ והנה ננתתי עלייך עבodium ולא-תתפרק מצדך עד-כלותך וכי מצורך: ⁹ ואתה קח-לך חלון ושורדים ופול
ועדרים ודמון וכסמים ונתתנה אוטם בכלי אחד ועשית אוטם לך ללחם מספר הימים אשר-אתה | שוכב עלי-צדך שלש-מאות ותשעים יום
תאכלנו: ¹⁰ ומיכלך אשר תאכלנו במקלול עשרים שקל ליום מעת עד-עת תאכלנו: ¹¹ מרים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד-עת
תשטה: ¹² ועתה שערם תאכלנה והוא בוגליך צאת האדים תעגנה לעינייהם: ¹³ ויאמר יהוה כביה יאכלו בני-ישראל את-לחם טמא בגיןם
אשר אדיכם שם: ¹⁴ ואמר אלהי יהוה הנה גפשי לא מטפהה ונבללה וטרפה לא-איכלתי מנעוריו ועד-עתה ולא-יבא בפי בשר פגול: ס
ו-זאכר אליו ראה ננתתי לך את-צפויע הבלתי תחת גללי האדם וعشית את-לחםם עליהם: ¹⁵ ויאמר אל-בנו-אדם הנהני שבר מטה-לחם
ירושלם ואכל-לחם במקלול ובדאנה וליט במשוורה ובשוממו ישתה: ¹⁶ למען יחושו לחם וכויים ונשמו איש ואחותיו ונמקו בעונם: ¹⁷

Chapter 5

1 ואתה בז'אים קח-לב | חרב חזדה תער הגבים. תקחנה ליר עלי-ראש וועל-זקנער ולקחת ליר מאזני משקל וחלקת: ² שלשית
באוו תבעיר בענין העיר מלאת ימי המצור ולקחת את השלישית מכיה בחורב סכיבותיה והשלישית תורה לירום וחרב ארייך אפרהים:
3 ולקחת משם מעת במספר וצרת אותם בכונך: ⁴ מהם עד תוך והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אותם באש מפנו תצא-אש
אל-כלביות ישראל: ⁵ הנה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בענין הגויים שמתיה וסביבותיה ארחות: ⁶ ותומר את-משפטיו לרשעה מרגנויים
ואת-חוקותי מרים-ארחות אשר סביבותיה כי במשפטינו מאסו וחקוקתי לא-הלאנו בהם: ⁷ וכן אמר אדני יהוה יען המנעם מרגנויים
אשר סביבותיהם בחוקותי לא הלאם ואות-משפטינו לא עשייתם וכמשפטינו הגויים אשר סביבותיהם לא עשייתם: ⁸ וכן הנה אמר אדני יהוה
הנני עליך גמ-אני ועשיתו בתוך משפטים לעוני הגויים: ⁹ ועשיתו בך את אשר לא-עשיתי ואת אשרא-לא-עשאה כמוה עד יון
כל-תועברתיך: ¹⁰ וכן אמרו יאכלו בניים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתו בך שפטים זורייתו את-כל-שריתך לכל-רווח: ¹¹ וכן ח'יאני
נאם אדני יהוה אם-לא יען את-מידשי טמאת בכל-שקוציך ובכל-תועברתיך וגס-אני אגרע ולא-תחוץ עוני וגס-אני לא אחוקל: ¹² שלשותיך
בדבר ימאותו וברעב יכלו בתוכך והשלישית בחרב ופלו סביבותיך והשלישית לכל-רווח איזלה וחרב ארייך אחריהם: ¹³ וכליה אפי' והנחות
זומתיכם וונחותמי וידעו כי אני יהוה דבורי בקנאתי בכלותי חמתי בם: ¹⁴ ואתגנ לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעוני כל-עובה:
15 והיותה חרפה וודופה מוסר ומשלמה לגויים אשר סביבותיך בעשותיו בך שפטים באך ובכמה ובתקנות חמה אני יהוה דברתיך: ¹⁶ בשלותיך
את-חצ'יך הרעב הרעים בהם אשר הוא למשיחת אשרא-אשכח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושרbertyi لكم מטה-לחם: ¹⁷ שלחתיך
עליכם רעב וחיה רעה ושכלה ודבר ודרב יער-בר וחרב אביא עלייך אני יהוה דברתיך: ¹⁸

Chapter 6

¹ יהו דבורייה אל לאמור: ² בזאתם שים פניו אל-ה' וישראל והונבא אליהם: ³ אמרת ה' יسرائيل שמעו דבר-א'ני יהו כה-אכזר א'ני יהו להרים ולגבועות לאפיקים ולגאות הנני אני מביא עלייכם חרב ואבדתם במותיכם: ⁴ ונשפטו מזבחותיכם ונסברו חמניכם והפלתו

חוליליכם לפניו גולויכם:⁵ נונתאי את-פגרי בני ישראל לא פנו גולויכם זורייטי את-עאכוטיכם סביבות מזבחותיכם:⁶ בכל' מושבונתיכם הערים תחרובנה והבכמת תישמונא לעמן חרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשבטו גולויכם ונגדו צחפניכם ונמחזו מעשיכם:⁷ אונפל חיל בתוככם וידעתם כי-אני יהוה:⁸ והו-תורתני בהיות لكم פלטי חרב בגנים בהחרויותיכם הארץ:⁹ זהך רפליטיכם אותני בגנים אשר נשבור-שם אשר נשברתי את-לבם הזונה אשר-סר-מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גולויכם ונקלטו בפניהם אל-הרעות אשר עשו לכל' טובותיהם:¹⁰ וידעו כי-אני יהוה לא אל-חנם דברתני לעשות להם הרעה הזאת:¹¹ כה-אמר אדני יהוה הכה בכפוף ורקע ברוגל ואפר-אהח אל כל'-תועבות ישות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובבדר יפלו:¹² הרוחק בדרכ' ימות והקרוב בחרב יפל והנשאר והנוצר ברעב ימות וכלי-תהי חמתי בם:¹³ וידעתם כי-אני יהוה בהיות חולילכם בתוך גולויכם סביבות מזבחותיכם אל' כל-גבעה רמה בכל' | ראשיו הרים ומתחת כל-יעץ רענן ומתחת כל-אללה עבמתה מקום אשר נתנרטש רין ייחוח לכל' גולויכם:¹⁴ נונתאי את-ידי עלייכם וננתני את-הארץ שטחה ומשמה ממדבר דבלתה בכל' מושבונתיכם וידעו כי-אני יהוה:

Chapter 7

Chapter 8

Chapter 9

¹ יְהִקְנָא בָּאֶזְנֵי קוֹל גָּדוֹל לְאָמֵר קָרְבָּו פְּקֻדּוֹת הַעֲיר וְאִישׁ כָּלִי מִשְׁחַתּוֹ בְּיוֹדָו:² וְהַנָּה שָׁהָא אָנָשִׁים בָּאִים | מַדְרַךְ-שַׁעַר הַעֲלָיוֹן אֲשֶׁר | מִפְנָה
אֲפָנָה וְאִישׁ כָּלִי מִפְצָזָו בְּיוֹדָו וְאִישׁ-אֶחָד בְּתוֹסָם לְבָשָׂר בְּדִים וְקַסְתּוֹ הַסְּפָר בְּמַתְנָיו וְיַבָּא וְיַעֲמֹדוּ אֶצְלָ מִזְבֵּחַ הַנְּחַשֶּׁת:³ וְכַבּוֹד | אֱלֹהִי וּשְׂרָאֵל
גַּעַלְלָה מַעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עַלְיוֹן אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת וְקַרְא אֶל-הַאִישׁ הַלְּבָשָׂה הַבָּדִים אֲשֶׁר קַسְתּוֹ הַסְּפָר בְּמַתְנָיו:⁴ וַיֹּאמֶר וְהַנָּה אֶל-עַבְרֹ
הַעֲיר בְּתוֹךְ וּרְוּשָׁלָם וְהַתֹּוֹתְתָ בְּעַל-מִצְחֹת הָאֲשֶׁר הָנָאנָחִים וְהָנָאנָקִים עַל כָּל-הַתּוֹעֲבוֹת הַגְּנַעֲשֹׂת בְּתוֹכָה:⁵ וְלֹא-לֹהֶה אָכְרָבָא בָּאֶזְנֵי עַבְרֹ
בָּעֵיר אֲחָרָיו וְהַכְּנוּ עַל-מִתְחָסָם עַיִנִיכָם וְאִל-תַּחַלְלוּוּ:⁶ וְהַן בְּחוּר וּבְתוֹלָה טָף וּנְשִׁים תַּהֲרֹגּוּ לְמִשְׁחָה וְעַל-כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-עַלְיוֹ הַתּוֹן אֶל-תַּגְנְשׁוּ
וּמִמְקְדָשָׁי תַּחֲלוּ וְיחָלוּ בְּאֲנָשִׁים הַזָּקְנִים אֲשֶׁר לְפָנֵי הַבָּיִת:⁷ וַיֹּאמֶר אֶל-יִשְׂרָאֵל טָמֵא אֶת-הַחַטָּאת חֲלִילִים צָאוּ וְצָאוּ וְהַנָּה
בְּעֹרוֹב:⁸ יוֹהֵי כְּהַכּוֹתָם וּנוֹשָׁאָר אָנָי וְאַפְלָה עַל-פְּנֵי וְאַזְעָק וְאָמַר אֶהָה אָדָני הוּא הַמְשִׁיחָת אֲתָה אֶת-כָּל-שָׁארִת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְכָּךְ אֶת-חַמְתָּה
עַל-יְרוּשָׁלָם:⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי עַזְן בֵּית-יִשְׂרָאֵל וְיַהְוָה גָּדוֹל בַּמְאַד וּמִתְמָלָא הָאָרֶץ דָּמִים וְהַעֲיר מֶלֶא מַטָּה כִּי אָמַרְתָּ עַזְבָּה יְהֹוָה אֶת-הָאָרֶץ
וְאַזְנָה רָאָה:¹⁰ גָּמָדָנִי לְאִתְחַסָּע עַיִן וְאַחֲמָל דְּרָכָם בְּרָאֶשֶׁם נְתָתִי:¹¹ וְהַנָּה בָּאִישׁ | לְבָשָׂה הַבָּדִים בְּמַתְנָיו מִשְׁבָּרְךָ
לְאָמַר עֲשִׂיתִי כָּאֵשׁ צִוְתַּנִּי:

Chapter 10

¹ אֲרָאָה וְהַנָּה אֶל-הַרְקִיעַ אֲשֶׁר-עַל-רָאֵשׁ הַכְּרוּבִים כָּאַבָּן סְפִיר כְּמַרְאָה דְמוֹת כְּסָא נְרָאָה עַלְיוֹם:² וַיֹּאמֶר אֶל-הַאִישׁ | לְבָשָׂה הַבָּדִים וַיֹּאמֶר בָּאֵל
אַל-בִּינָתָה לְבָלְלָל אֶל-תַּחַת לְכָרְבָּב וְנַלְאָ חַפְנֵר גַּמְלִיאָשׁ מִבְינוֹת לְכָרְבִּים וְזַרְקָעָל-עַל-הַעִיר וְבָא לְעִינֵי:³ וְהַכְּרוּבִים עַמְדִים מִימֵנוּ לְבֵית בָּבָאוֹ
הָאִישׁ וְהַעֲנָן מַלְאָ אֶת-הַחַצֵּר הַפְּנִימִית:⁴ וַיָּרַם כְּבָדְיוֹנָה מַעַל הַכְּרוּב עַל מִפְתַּן הַבָּיִת וְיַמְלָא הַבָּיִת אֶת-הַעֲנָן וְהַחַצֵּר מַלְאָ אֶת-בְּנָה
יְהֹוָה:⁵ וְקַוְלָן כְּנָפָי הַכְּרוּבִים נִשְׁמַע עַד-הַחַצֵּר הַחִיצָנָה כְּקַוְל אֶל-שְׂקִיעָה בְּדָבָר:⁶ וַיֹּהֵי בְּצָתוֹת אֶל-הַאִישׁ לְבַשְׁהַבָּדִים לְאָמַר קַח אֲשֶׁר-בְּנִוּנָת
לְלָבָל מִבְינוֹת לְכָרְבִּים וְזַבָּא וְעַמְדָד אֶל-הַאֲפָוָן:⁷ וַיִּשְׁלַח הַכְּרוּב אֶל-יְהֹוָה מִבְינוֹת הַכָּרְבִּים וְשָׁא וְוָתָן
אֶל-חַפְנֵי לְבָשָׂה הַבָּדִים וְיַקְחֵן וְזַאֲצָא:⁸ וַיָּרַא לְכָרְבִּים תְּבִנָתָן יְדָאָם תְּחַת כְּנָפָי הַמִּזְבֵּחַ:⁹ וְהַנָּה אֲרָבָה אֶרְבָּעָה אֶפְנִים אֲשֶׁר-בְּנִוּנָת
אֶל-הַכְּרוּב אָפָד וְאַפְונָ אָפָד אֶל-הַכְּרוּב אָחֵד וְמִרְאָה אָפָונָם כְּעֵד לְאַרְבָּעָתָם כָּאֵשׁ וְהַיָּה אַפְונָ
בְּתוֹךְ הַאֲפָוָן:¹¹ בְּלִכְתָּם אֶל-אַרְבָּעָתָם וְבְעֵינָם יְלַכְּדוּ לְאָיסְבּוּ בְּלִכְתָּם כִּי הַמִּזְבֵּחַ אֶחָרָיו יְלַכְּדוּ לְאָיסְבּוּ בְּלִכְתָּם:
וְכָל-בְּשָׂרָם וְגַבְגָּם וְזִדְחָם וְכַטְפָּהָם וְהַאֲפָונָים מַלְאִים עַיִנִים סְבִיבָם לְאַרְבָּעָתָם אַפְונִים:¹³ לְאַפְונִים לְהַמִּגְלָל בָּאֶזְנֵי:¹⁴ אֲרָבָה
פָּנִים לְאַחֵד פָּנִי הַכְּרוּב וְפָנִי הַשְׁלִישִׁי פָנִי אָרוֹהָה וְהַרְבִּיעִי פָנִי-שְׁרִישָׁ:¹⁵ וַיֹּוּמָן הַכְּרוּבִים הֵיא הַחָחָה אֲשֶׁר-רָאָתָה
בְּנָה-רְכָבָר:¹⁶ וּבְלִכְתָּם הַכְּרוּבִים וְלִכְתָּם הַאֲפָונָים אֲצָלִים וּבְשָׁאָת הַכְּרוּבִים אֲתִיכְנָפָה אֶל-יְהֹוָה גָּמָסָם מִסְבָּחָם:
¹⁷ בְּעַמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְרוֹצָם יַרְזְמֹעוּ אֲזָמָם כִּי רֹוח הַחָחָה בָּהֶם:¹⁸ וַיָּצָא כְּבָדָן וְהַזָּהָה עַל-מִפְתַּן הַבָּיִת וַיַּעֲמֹד עַל-הַכְּרוּבִים:¹⁹ וַיִּשְׁאַל אֶל-הַכְּרוּבִים
אֶת-הַנְּפִוָּהָם וְרֹצָם מִן-הָאָרֶץ לְעֵינָיו בְּצָאָתָם וְהַאֲפָונָים לְעֵינָם וְעַמְדָד פָּתָח שַׁעַר בֵּית-יְהֹוָה הַקְּדוּמָה וְכָבָד עַל-הַיְשָׁרָאֵל עַל-הַמִּלְעָלה:
²⁰ הֵיא הַחָחָה אֲשֶׁר רָאָתָה תְּחַת אֶל-הָיִשְׁרָאֵל בְּנָה-רְכָבָר וְאַדְעָ כִּי כְּרָבָעָה פְנִים לְאַחֵד וְאַרְבָּעָתָם גְּנוּמָה
דְּיְאַלְמָת תְּחַת כְּנָפִיהם:²² וְדְמוֹת פְנִיהם הַמִּמְהָה הַפְנִים אֲשֶׁר רָאָתָי עַל-נָהָרְכָבָר מַרְאָה אָמַר אֶל-עַבְרָ פָנִי וְלַכְּדוּ

Chapter 11

¹ וַיָּתַשְׁ אָתֵי רֹוח וַתִּבְאָ אֶתְיוֹ אֶל-שַׁעַר בֵּית-יְהֹוָה הַקְּדוּמָה הַפְנִיה קָדְמָה וְהַנָּה בְּפִתְחָה הַשְׁעָר עַשְׁרִים וְחַמְשָׁה אִישׁ וַיָּרָאָה בְּתוֹכָם
אֶת-יְהֹוָה בְּנָרְעָר וְאֶת-פְּלִיטָה בְּבָרְבִּינוֹה שְׁרִי הַעֵם:² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי בָּנָי אֶל-הַנָּהָר אֶל-הַנָּהָר אֶל-הַנָּהָר
הַחֲמָרִים לְאַבְרָהָם בְּנֵי הַסְּפִיר וְמַעֲלוֹת וְרוֹחַם אֲנָיו זְדָעָה:³ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר אֶל-הַנָּהָר
כְּהַאֲמָר וְיַהְוָה כְּנָפָי כָּלִים בְּנֵי הַסְּפִיר וְמַעֲלוֹת וְרוֹחַם אֲנָיו זְדָעָה:⁴ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
בְּנֵי הַסְּפִיר אֲנָיו זְדָעָה שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:¹⁸ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:¹⁹ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²⁰ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²¹ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²² וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²³ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²⁴ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²⁵ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²⁶ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²⁷ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²⁸ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:²⁹ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³⁰ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³¹ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³² וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³³ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³⁴ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³⁵ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³⁶ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³⁷ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³⁸ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:³⁹ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:⁴⁰ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:⁴¹ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:⁴² וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:⁴³ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:⁴⁴ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:⁴⁵ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְמָם כְּבָדְלָם וְבְצָאָתָם וְהַאֲפָונָים עַמְדָם עַל-מִתְחָסָם:⁴⁶ וְלֹא-לְבָא בְּנֵי הַסְּפִיר
אֲנָיו זְדָעָה סְלִילָם אֲשֶׁר שְׁמַתְ

ונאם אָדָנִי יְהוָה: ²² וַיַּשְׁאַל הַכּוֹרְבָּנִים אֶת־כְּנֻפּוֹתָם וְהַאֲפָנוֹתָם לְעַמּוֹתָם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּמָם מִלְמָעָלה: ²³ וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מַעַל תֹּוךְ הַעִיר יַעֲמֹד עַל־הַהָר אֲשֶׁר מִקְדָּם לַעֲיר: ²⁴ וְרוּחַ נְשָׂאָתַנִי וְתַבִּיאָנִי כְשִׁדְיוֹמָה אֶל־הַגּוֹלָה בְמִרְאַה בְּרוּם אֱלֹהִים וַיַּעַל מַעַל הַמִּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי: ²⁵ וְאֶذְבָּר אֶל־הַגּוֹלָה אֶת־כְּלִדְבָּרַי וְיָהוָה אֲשֶׁר הָרָאָנוּ:

Chapter 12

Chapter 13

1 יהו דבריהוה אליו לאמר: ² בְּנֵי־אֹם הַנָּבָא אֶלְגְּבָיאֵי וּשְׂרָאֵל הַנְּבָאים וְאִמְרָת לְנוּבָיאֵי מִלְּבָם שָׁמְעוּ דְּבָרֵיהָוָה: ³ כִּי אָמַר אֱלֹהֵינוּ הָיוּ הָיוּ
על־הַנְּבָאים אֲשֶׁר לְלִכְמָם אַחֲרֵ רָקָם וּלְבָלָתִ רָאוּ: ⁴ כְּשֻׁלִים בְּחִרְבּוֹת נְבָיאֵר וּשְׂרָאֵל הָיוּ: ⁵ לֹא עָלִיתָם בְּפָרָצֹת וְתַגְדִּרוּ גָּדָר
עַל־בָּיִת וּשְׂרָאֵל לְעַמְךָ בְּמַלְחָכוֹ בַּיּוֹם וְהַיּוֹ: ⁶ חֹזֶ שֹׁוא וּקְסֹם כִּיּ אֲמָרִים נְאָסִירָהוָה וַיְהִי לֹא שְׁלָחָם וַיְחַלֵּן לְקָם כִּיּ דָבָר: ⁷ כְּלֹא מִחְהָשָׁא
חוֹזֶלֶם וּמִקְסָם כִּיּ אֲמָרָתָם וְאֲמִרָם נְאָסִירָהוָה וְאַנְיַ לְאַדְבָּרִתִיס: ⁸ לְכָן כִּיּ אָמַר אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה יְעַן דְּבָרָכָם שֹׁוא וְחוֹזֶתֶם כִּיּ כְּבָן הַנְּגָן אֲלִיכָם
נְאָס אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה: ⁹ וְהִתְהַזֵּה זֶה אֶל־הַנְּבָיאִים הַחֹזִים שֹׁוא וְהַקְסָמִים כִּיּ בְּסֹוד עַמִּי לְאַיִּהּוּ וּבְכַתְבָ בִּית־יִשְׂרָאֵל לֹא יְכַתְּבוּ וְאַל־אֲדָמָת יִשְׂרָאֵל
לֹא יְבָאוּ וְיַדְעָתָם כִּי אֲנֵי אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה: ¹⁰ יְעַן וּבְעַן הַטְעָנוֹ אֶת־עַפְנֵי לְאַכְרָ שְׁלוֹם וְאַנְי שְׁלוֹם וְהַוְאָ בְּנָה בְּלִי וְהַנְּגָם טָהָרָם אַתְּ תְּפֵל: ¹¹ אָמַר
אל־תְּחַטֵּ פְּלָל הַיּוֹה | גַּשֵּׁם שָׁוֹפֵף וְאַתְּנָה אַבְנֵי אֶלְגְּבָישׁ תְּפִלָּה וְרוֹחַ סְעָרוֹת תְּבִקָּע: ¹² וְהַנָּה נְפָל הַקְּרִיר הַלְּוָא יְאַמֵּר אֲלִיכָם אֵיתָ הַטִּים
אֲשֶׁר טְחַתָּם: ¹³ לְכָן כִּיּ אָמַר אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה וּבְקָעָתִי רְוַיְ-סְעָרוֹת בְּחִמְתִי וְגַשֵּׁם שְׁטָר' בָּאֲפִי יְהֹוָה וְאַבְנֵי אֶלְגְּבָישׁ בְּחִמָה לְכָלה: ¹⁴ וְהַרְסָתִי
את־הַקְּרִיר אֲשֶׁר־טְחַתָּם תְּפֵל וְגַעֲתָהוּ אֶל־הָאָרֶץ וְגַנְגָּה יְסָדוֹן וְפָולָה כְּלִילָתָם בְּתוֹלָה וְדַעֲתָם כִּי־אָנוּ יְהֹוָה: ¹⁵ כְּלִילָתִי אֶת־חִמְתִי בְּלֹר
וּבְטָחִים אַתְּ נְפָל וְאַכְרָר לְכָם אֵין הַקְּרִיר וְאֵין הַטִּים אַתְּ: ¹⁶ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּבָאים אֶל־יְרוּשָׁלָם וְהַחִילָם לְהַחְזֹן שְׁלָמָם וְאַנְי שְׁלָמָם אֲנֵי אֱלֹהֵינוּ
יְהֹוָה: ¹⁷ וְאַתָּה בְּנֵאָדָם שִׁים פְּנֵין אֶל־בְּנֹות עַמְּךָ הַמְּתַנְבָּאות מִלְבָהוּ וְהַנְּבָא עַלְלָה: ¹⁸ אִמְרָת כִּי־אָמַר | אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה הָוָי לְמַתְפּוֹתָה כְּסָתוֹת
עַל | כְּלִאֵצְלִי דָּי וְעַשְׂתָה הַפְּסַחַת עַל־רַאשׁ כְּלִיקָומָה לְצֹדֶק נְפָשָׁות הַצֹּדֶקָה לְעַמִּי וְפְשָׁות לְנָהָ תְּחִיָּה: ¹⁹ וְתַחֲלִלָה אֲתָי
אל־עַמִּי בְּשֻׁלְלִי שְׁעָרִים וּבְפָתָחִי לְחַמְתָה נְפָשָׁות אֲשֶׁר לְאַתְּחִיָּה בְּכַבְכָלָם לְעַמִּי שְׁמַעַי כְּבָס: ²⁰
לְכָן כִּי־אָמַר | אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה הַנְּגָן אֶל־כִּסְתוֹתָנָה אֲשֶׁר אַתָּה נְגָן מִצְדָּקָת שָׁם אֲתָה־הַנְּפָשָׁות לְפָרָחוֹת וְקָרְעָתִי אַתָּם מַעַל זְרוּעָתֵיכֶם וְשְׁלָחָתִי
אֲתָה־הַנְּפָשָׁות אֲשֶׁר אַתָּם מִצְדָּקָת אֶת־נְפָשָׁים לְפֹרַח: ²¹ וְהַרְעָתִי אֶת־מִסְפְּחַתֵיכֶם וְהַצְלָתִי אֶת־עַמִּי מִידָנָן וְלְאַיִּהּוּ עַז בִּידָנָן לְמַזְוָה
וְזַדְעָתָן כִּי־אָנוּ יְהֹוָה: ²² עַן הַכְּאֹתָב לְבִצְדִּיק שְׁקָר וְאַנְי לְאַכְבָּתִיו וְלַמְזָק יְדִי רַשְׁעָ לְבָלָת־שָׁוב מִדְרָכֵנוּ הַרְעָע לְהַחִיתָנוּ כִּי־אָנוּ יְהֹוָה: ²³ לְכָן שֹׁוא לֹא

Chapter 14

ובואו אליו אנשיים מוקני וישראל יושבו לפניו;² והוא דבריו הינה אליו לאמור:³ בזאתם האנשים האלה העלו גלויהם על-לבם וממושל עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם;⁴ וכן דבריהם ואמרות אליהם כהאקר | אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעללה את-גלוילו אל-לבו וממושל עונו ישם נכח פניו ובא אל-הנבי אין והזע נעהני עלי בה ברב גלוילו;⁵ ומן תפש את-תבית ישראל בכלם אשר גרו מעלי גלויליהם כלם;⁶ וכן אקרו | אל-בית ישראל כה אקרו אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלויליכם ומועל כל-תועבתיכם השיבו פניויכם;⁷ כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר-יגור בישראל וונער מאחריו ויעל גלוילו אל-לבו וממושל עונו ישם נכח פניו ובא אל-הנבי לדרשלו ביאני והזה געהני-לו;⁸ ונתתי פני באיש ההוא והשתחוו לאות ולמשלים והכרתו מתוך עמי וידעתם קייני והזה;⁹ והנבי אמר דבר דבר ודבר דבר אני יהוה פולתי את הנבואה ההוא ונטעתי את-ידי עליו וחשמדתי מוחך עמי ישראל;¹⁰ ונסאו עונם כעון הדוש כעון הנבואה היה;¹¹ ומן לא-יתעו עד ביהי-ישראל מאחריו ולא-יטמאו עוד בכל-פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה;¹² והוא דבריו האלי לאמר;¹³ בזאתם הארץ כי תחטא-לי למעל-מעל ונטעתי ידו עלייה ושברתי לה מטה-לחם והשחתיב-בה רעב והכרתי ממנה אדם ובכמה;¹⁴ והוא שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאן ואיזוב המה בצדקהם יצלו נפשם נאם אדני יהוה;¹⁵ והוא רעה עברי בארץ ושכלתה והיתה שקמה מבעל עובר מפני החיה;¹⁶ שלשת האנשים האלה בתוכה חי-אני נאם אדני יהוה אם-בנין ואם-בנות יצילו מה לבדם נצלו והארץ תהיה שקמה;¹⁷ או חרב אביא על-הארץ היא ואמרתי חרב תעבר הארץ והכרתי ממנה אדם ובכמה;¹⁸ ושלשת האנשים האלה בתוכה חי-אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנין ובנות כי הם לבדם נצלו או דבר אשלח אל-הארץ הריה ושפכתי חמת עלה בדם להכרית ממנה אדם ובכמה;²⁰ ונח דנאן ואיזוב בתוכה חי-אני נאם אדני יהוה אם-בנת יצילו מה בצדקהם יצילו נפשם;²¹ כמה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטין | הרעים חרב ורעל ומיה רעה קרב שלחת אל-ירושלם להכרית ממשנה אדם ובכמה;²² והנה נוצרה-בה פלטה המוצאים בנין ובנות הנם ויצאים אליהם וראיתם את-דריכם ואת-עלילותם ונחמתם על-הרעיה אשר הבאת עלי-ירושלם את כל-אשר הבאת עלי;²³ ונחמו אתכם כי-תראו את-דריכם ואת-עלילותם וידעתם כי לא חם עשית את כל-אשר-עשיתי בה נאם אדני יהוה;

Chapter 15

¹ ויהי דבריו הוה אליו לאמר: ² בזאת מיהי עץ הגפן מלע' הזמורה אשר היה בעצי העיר: ³ הוקח ממנה עץ לעשות למלוכה אמר יקחו ממנה עץ לתלות עליו כל-כלין: ⁴ הנה לאש נתן לאכלה את שני קצוטין אכלה האש ותונן נחר היצלה למלוכה: ⁵ הנה בהיותו תלמים לא יעשה למלוכה אף כייאש אכלתאות ויקר ונעשה עוד למלוכה: ⁶ לכן כה אמר אדני והוא כאשר עץ הגפן בעץ העיר אשר נתנו לאכלה כן נתתי את-שבוי ירושלים: ⁷ ונתתי את-פנוי בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כייאני יהוה בשומי את-פנוי כהם: ⁸ ונתתי ארץ שכמה יען מעלו מעל ואם אדני יהוה:

Chapter 16

1 והיו דבריהם אלו אמר: ² בין אדים הודיעו אדני יהוה לירושלם מכרתיר ומולדתיר הארץ
הכענעני אביך האמרי ואמר חתית: ³ ואמרות כה-יאמר אדני יהוה לירושם מכרתיר ומולדתיר הארץ
חתלת: ⁵ לא-זבזה עלייך עון לעשות לך את מלאה לחמלה עלייך ותשליך אל-פנוי השדה בעגל נפשך ביום ה לדת אתך: ⁶ וא עבר עלייך
ואריך מתבוססת בדמייר ואמר לך בדמייר חי ואמר לך בדמייר חי: ⁷ רבבה עצמה השדה נתנתקר ותרבוי ותגדיל ותבוא עלייך עדים שדים
בכנו ושערכ צמח ואת ערם ועריה: ⁸ וא עבר עלייך ואראיך והנה עתך עת דמים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית
אתך נאם אדני יהוה ותהי לי: ⁹ יארחצך במים ואשטוף דמייר מעלייך ואסכך בשמן: ¹⁰ ואלבישך רקלעה ואנעלך תחש ואחותך בש
אසיך משי: ¹¹ ואעדך עדי ואתנה אצמידים על-זיך וריביך על-יגרונך: ¹² ואתן נם על-אפר וגעלים על-אזיניך ועתרת תפארת בראשך:
13 ותעדי זקב וכקס ומלבושך שיש ימוש וركלה סלת ודבש ושמן אלכלתי ותיפוי במאד ותצלחי למלוכה: ¹⁴ יוצא לך שם בגנים ביפוי
זו | כליל הוא בהדרין אשר-شمתי עלייך ונאם אדני יהוה: ¹⁵ ותבטחתי ביפוי ותטעני על-שםך ותשפכ כי אתי-חונתו עלי-לעוזר לו-יה:
16 ותקחמי מגדרך ותעשילך במוות טלאות ותטעני עליוחים לא באות ולא יהה: ¹⁷ ותקחמי כליל תפארתך מזבחי וכמכספי אשר נתתי לך
ותשילך צלמי זכר ותני-בם: ¹⁸ ותקחמי את-בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטני נתתי לפניהם: ¹⁹ ולחמי אשר-גנתתי לך סלת ושמן ודבש
האלכלתי ונתתי-הו לפניהם לריהם נחלה ויהי נאם אדני יהוה: ²⁰ ותקחמי את-בניך ואת-בנותיך אשר י לדת לך ותזכחים להם לאכול המעת
מתוחנתך ²¹ ותשחטי את-יבני ותתניהם בהבעיר אוטם להם: ²² זאת כל-תועבתיך ותמנתיך לא זכרתי את-ימני געווריך בהי-ויר ערים ועריה
מתבוססת בדמייר היה: ²³ וזהו אחורי כל-רעטך אווי לך נאם אדני יהוה: ²⁴ ותגבני-לך גב ותעשילך רמה בבל-רטוב: ²⁵ אל-כל-ראש דורך
בנית רםתך ותתעבי את-יפיך ותפשך את-גדליך לכל-עוזר ותרבוי את-חונתך: ²⁶ ותטעני אל-בניכ-מצרים שכניך גדי בשר ותרבוי את-מנתך
להכעיסני: ²⁷ והנה בטית-ידי עלייך ואגעריך ואתניך בנופש שנאותיך בנזות פלשתים הנכלהות מדרךך זמה: ²⁸ ותטעני אל-בנוי אשור מבלי-מי

שבעתך וטנים וגם לא שבעת:²⁹ ותרכבי את-הנומר אל-ארץ כגען בשדיימה וגמ-בזאת לא שבעת:³⁰ מה אמלָה לבטח נאם אדני והוא עצותך את-כל-אלה מעשה אשיה-זונה שלטה:³¹ בטעות גבר בראש כל-זר ומתר עשייה בצל-רחוב ולא-היה זונה לך לקלס אתנו:³² קאהה הפענאות תחת אישת-הזה אתי-זרים:³³ לכל-זונות יתנו-זנה ואת-נתת אתי-דיןיך לכל-מאhabיך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בטנו-מי:³⁴ זונה-יבן הפך מורה-שיט בטנו-מי ואחריו לא זונה ובתעה אתנו לא נתולן ותהי להפר:³⁵ لكن זונה שמעי דבר-ויה:³⁶ כי-אמר אדני והוא עון השפר נחשתך ותגלה ערוץ בטעותיך על-מאhabיך ועל-כל-גלווי תועבותיך וכדיי בנויר אשר נתת להם:³⁷ لكن הנני מחייב את-כל-מאhabיך אשר עברת עליהם ואת כל-אשר אהבת על כל-אשר נאות וקbatchי אתם עליך מסבב וגלי-תי ערותך אלהם וראו את-כל-ערותך:³⁸ ושפטיך משפטני נאות ושפכת דם ונמתיך דם חמיה וקאהה:³⁹ גונתני אויתך בידם והרסו גבר נתצע רכמיך והפשיטו אויתך בגדר ולקחו כל-תשarter והניחו ערום ועריה:⁴⁰ והעלו עליך קפל ורגמו אויתך באבן ובתקוע בחורבותם:⁴¹ ושרפו בתיר באש ועשוייך שפטים לעני נשים רבות והשבתיך מזונה וגד-אתן לא תחני-יעוד:⁴² והונחתי חמתיך בך וסירה קנאתי ממר ושהתני ולא אכעס עוד:⁴³ עון אשר לא-זכרתי את-מי נעריך ותרגזי-לי בכל-אלה והמ-אי ראה דרך | בראש נמתיך נאם אדני והוא ולא עשית את-הזה על כל-תועבותיך:⁴⁴ הנה כל-המשל عليك יمثال לאמר כאשר בטה:⁴⁵ בתי-איך את געלת אישת-בניה ואחותך אחוזת עותת הנה געלו אנשיהם ובניהם אמכן חתית ואיביך אמרו:⁴⁶ ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על-שם-אליך ואחותך הקטנה את אשר געלו אנשיהם ובניהם אמכן חתית ואיביך אמרו:⁴⁷ ולא בדרכיהם הלכת ובנותיהם עשו-לך ותשתחי מיהן בילד-דרכם:⁴⁸ ח'יאנו נאם אדני וממר היושבת פימינך סדם ובנותיך:⁴⁹ הנה-זה הנה עון סדם ואחותך נאות שבעת-לכם ושלעת השקט והוה אם-עשתה סדם אחותך היא ובנותיך כאשר עשת את ובנותיך:⁵⁰ ויתגבעינה ותעשינה תועבה לפני ואיסטר אתנה פאשר ראיית-ס'⁵¹ שמרון בחצי חטא-יך לא חטאה ותרבי את-תועבותיך מלהה ותצדקי את-אחותך בכל-תועבותיך אשר עשית:⁵² גם-את | שאוי כל-מתקן אשר פלאת לאחותך בחטא-יך אשר-ה-תעב-ת מהן תצדקה מפרק ונמא-את בזשי ושאי כל-מתקן בצדקהך אחיזות:⁵³ ושבתי את-שביתתך סדם ובנותיך וא-ת-שבית שמרון ובנותיך ושבית שבייך בתוכנה:⁵⁴ ולמן תשאי כל-מתקן וככל-מתקן מכל אשר עשית בנחמקך אתן:⁵⁵ ואחותך סדם ובנותיך תשבען לקדמתו ושמרונו ובנותיה תששן לקדמתו ואtot ותגלויך תשבייה לקדמתך:⁵⁶ ולא היהת שמוועה בפייך ביום גאוןיך:⁵⁷ בטרם תגלה רעתק כמו עת חרפת בנות-ארם וככל-סיבותיה בנות פלשטי השאות אחותך מסביב:⁵⁸ וא-ת-ז-מ-תן וא-ת-ז-ע-ב-ו-ת-יך את נשותים נאם יהונה:⁵⁹ כי אמר אדני והוא ועשית אחותך כל-ארץ אשר-ב-יך אלה להפר ברית:⁶⁰ ז'זכרתי אני את-בריתך אויתך בימי עזורך והקמוטך לך ברית עולם:⁶¹ וזכרת את-דרכיך ונכלהת בקחחך את-אחותיך הגדלות ממר ונמתיך אתהן לך לבנות ולא מבירתך:⁶² והקמוטך אני את-בריתך אתך וידעת כי-אני יהונה:⁶³ ולמן תזכיר ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפנוי כל-מתקן בכפריך לך-אשר עשית נאם אדני והוא

Chapter 17

¹ היהי דבר-ויה אליו לאמך:² בך-אךם חוד חיה ומשל משל אל-הבית וישראל:³ אמרתך כה-איך | אדני והוא הנשר הגדול גדור הכנפים ארך האבר מלא הנזחה אשראל הרקמה בא אל-הלבנון ויהח את-צמרת הארץ:⁴ את ראש ינוקטיו קטו ויביאו אל-ארץ כגען בעיר רגליים שמו:⁵ ויהי מרע הארץ ותגלויה בשדה-הירע קח על-מים רבים צפאה שמו:⁶ ויצלח ורחו לפון סרחת שפלת קומה לפונת דילו-תינו אליו ושרשו תחתינו יהו ותהי לגוף ותעש בדים ותשלח פארות:⁷ יהו ונשרא-חד גדור ננים ורבי-נצה והנה הגפן הגדת כפנה שרשיה עליו וקליו-תינו שלחה לו להשקיota אוטה מערגות מטה:⁸ אל-שדה טוב אל-מים רבים ריה שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לפון אדרתנו:⁹ אמרנו כה אמר אדני והוא תצלח הלאו כנעת בה רום הקדים תיבש בש עלי-ערגת צמחה תיבש:¹⁰ יהו ובעם-רב למשאות אותה מושר-שיה:¹¹ והנה שתולה התצליח הלאו כנעת בה רום הקדים תיבש בש עלי-ערגת צמחה תיבש:¹² דבר-ויה אליו לאמך: ¹² אמר-נא לבית הפלוי היל וא-תעטם מוא-אליה אמר הנה-בָּא מלך-בְּבֵל וירושלם ויה-קח את-מלךה ואת-שרליה ויבא אותך אליו בבליה:¹³ ויהי מרע המלוכה ויקרת אותו בריית וא-תבאו אותו באלה ואת-ישראל הארץ לך:¹⁴ ליהו-ת מלכה שפלה לבality התנשא י-שמר את-בריתך לעמדך:¹⁵ וימרד-בך לשלח מל-איכו מצרים לתחתיו סוסים ועם-רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט:¹⁶ חי-אני נאם אדני יהוה אמ-ל-א במקומ הפלין הפלין הפלין דיק להכricht ופשות רבות:¹⁸ בצהה אלה להפר ברית והנה געת ידו בחיל גדור ובקהל רב יעשה אותו פרעה במליחמה בשפר סלה ובבנوت דיק להכricht ופשות רבות:¹⁹ כן כה-אמר אדני יהוה חי-אני אמ-ל-א אל-ת-א אשר בזה ובריתך אשר הפיר ונמתיך בראשו:²⁰ ופרשתי עלייך וכל-אליה עשה לא ימלט: ²⁰ כן כה-אמר אדני יהוה חי-אני אמ-ל-א אל-ת-א אשר בזה ובריתך אשר הפיר ונמתיך בראשו רשותי ונתפש במצודתי וובי-אות-יה בבל ונספטתי אתו שם מעלו אשר מעלה:²¹ זאת כל-מברחו בכל-אגפו בחרב יפלו והנשא-רים לכל-רומי יפרשו ויזעטם כי אני יהוה דברתיכ:²² כה אמר אדני יהוה ולקחתוי אני מצמורת הארץ הרמה ונמתיך מראש זוקתו נך א-ק-ט-ר ושותלתי אני על הר-גביה ותלול:²³ בחר מרום וישראל אש-תלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לאחר א-ד-ר ושכננו תחתיו כל צפור כל-כ-נ-ף בצל דליותיך תשכנה:²⁴ ויזעט כל-עצי השדה כי אני יהוה השפלתי | עץ גביה הנגה-ת-עי עץ כל-הובשת-עי עץ כל-הפרחת-עי עץ בש אני יהוה דברתיך ועשיתיך:⁹

Chapter 18

י' היו דבריהו אלי לאמר: ² מהלךם אתם משלים את-הപשל זהה על-אדמת ישראל לאמר אבות ואכלו בסר ושי הרים תהינה: ³ ח'יאני נאם אדני יהוה אמר-יהו לכם עוד משל המשל הזה בישראל: ⁴ הן כל-הנפשות לי הנה נפש האב וכונפש הבן לי-הנה הנפש החטאת היא תמות: ⁵ ואיש כיריה צדיק ועשה משפט וצדקה: ⁶ אל-ההרים לא אל ולעינוי לא נושא אל-גלווי בית ישראל ואת-אישת רעהו לא טמא ואל-אשה נדה לא יקרב: ⁷ ואיש לא יונה חבלתו חוב וישב גולה לא יטל לחמו לרעב יתון וערום יסחיב: ⁸ בנשך לא-יתון ותרכית לא יקח מעוז ישיב ידו משפט אמרת עשה בין איש לאיש: ⁹ בחקותי יהלך ומשפטו שמר לעשונות אמרת צדיק הוא וא-חיה נאם ותרכית לא יקח מעוז ישיב ידו משפט אמרת עשה בין איש לאיש: ¹⁰ וההוא את-כל-אללה לא עשה כי גם אל-ההרים אל-ו-את-אישת רעהו טכא: ¹¹ עני ואביוון הונה גלות נזל חבל לא ישיב ואל-הגולויל נושא עיניו תועבה עשה: ¹² בנשך נתן ותרכית לעזח וחוי לא-חיה את כל-התועבות האלה עשה מوت יומת דמי בו יהיה: ¹⁴ והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: ¹⁵ על-ההרים לא אל-גלווי לא נשלח ונשכח ותרכית לא ליה משפטו עשה בחקותי החל הוא לא מות בעזון אביו היה: ¹⁶ אביו לרעב נתן וערום כסחנד: ¹⁷ מעוני השיב ידו נשך ונשכח ותרכית לא ליה משפטו עשה בתקור עמי והנחתת בעזונו: ¹⁸ אמרתם מדע לא-ינשא הבן בעזון האב והבן משפט וצדקה כי-יעשך עשק גזל גזל אח ואשר לא-יתוב עשה בתוך עמי והנחתת בעזונו: ¹⁹ ואמרתם את-כל-חוקתי והלך הוא לא יעשה כי-עשית את כל-חוקתי שמר ועשה אתם חיה ויה: ²⁰ הפש החטאת היא תמות בן לא-ישראל | בעזון האב ואב' לא ישא בעזון הבן צדקה העציק עליו תהיה ורשעת רשות עליו תהיה: ²¹ והרשע כי ישוב מכל-חטאינו אשר עשה ושמר את-כל-חוקתי ועשה משפט וצדקה חיה ויה לא מות: ²² כל-פנשיו אשר עשה לא זיכרו לו בצדקתו אשר-עשה יהיה: ²³ החפש אחפץ מות רשות נאם אדני יהוה הלא בשובנו מזכרייו ויה: ²⁴ ובשוב ציק מצדקתו ועשה על כל התועבות אשר-עשה קרשע ועשה וחוי כל-צדקתו אשר-עשוה לא תקלבו במעלו אשר-רעל ובחתאתו אשר-חטא באם ימות: ²⁵ ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו-נא בית ישואל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכן: ²⁶ בשוב צדיק מצדקתו ועשה על ומota עלייהם בעולו אשר-עשה ימות: ²⁷ ובשוב רשות מושעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את-הנפש ויה: ²⁸ ויראה והוא מclf-פנשיו אשר עשה חיו ויה לא ימות: ²⁹ ואמרתו בית ישואל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכן בית ישואל הלא דרכיכם לא יתכן: ³⁰ لكن אוש כדרכו אשפט את-כם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל-פנשיו ולאייהו لكم למקשול עז: ³¹ השליכם מעליכם את-כל-פנשייכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל: ³² כי לא אחפץ במות המה ונאם אדני יהוה והשיבו וחוו: ⁹

Chapter 19

¹ ואתה שא קינה אל-נשייאו וישראל: ² אמרתך מה אמך ללבוא בין ארויות רכבה בתרום כפניהם רכבה גוריה: ³ ותעל אחד מגיריה כפירות היה וילמד לטרף-טרף אדםascal: ⁴ יושמעו אליו גוים בשחתם נטפש ויבאוו בחחיהם אל-ארץ מצרים: ⁵ ותרא כי נוחלה אבגדה תקوتה ותקח אוך מגיריה כפירות שמתהו: ⁶ ויתהלה בתר-אריות כפירות היה וילמד לטרף-טרף אדםascal: ⁷ ועוד אלמןנותיו ועריהם החביב ומתשם ארץ מלאה מקול שאגנתו: ⁸ ויתנו עליו גוים סביב מדינות ויפרשו עליו רשותם בשחתם נטפש: ⁹ ויתגנוו בסוג' בחחיהם ויבאוו אל-מלר בבל באחוך במצחות ולען לא-ישמעו עוד אל-הרי וישראל: ¹⁰ אמך כפון בדךן על-כפים שתוליה פריה וונפה היה מפעם רבים: ¹¹ ויהי-וְלֹא מותע עז אל-שבטי משלים ותגבוה קומתנו על-בין עבדים וירא בגביהו ברב דליותו: ¹² ותתפש בחמרה לארץ השלכה ורום הקדים הוביש פריה התפרקן ויבשוו מטה עזה אש אכלתיה: ¹³ ועתה שתוליה במדבר הארץ ציה וצקא: ¹⁴ ותצא אש ממיטה בדקה פריה אצלך ולא-ריה בה מטה עז שבת למשול קינה היא ותהי לךונה:

Chapter 20

וַיֹּהֶי | בָּשְׁנָה הַשְׁבִיעִית בְּחַמְשֵׁי בעשׂוֹ לְחַדֵּשׁ בָּאוּ אֲנָשִׁים מִזְקָנִי וִישְׁרָאֵל לְדַרְשָׁן אֶת־יְהוָה וְשָׁבְוּ לִפְנֵי:² וַיֹּהֶי דָבָר אֶת־זָקְנֵי יִשְׁרָאֵל וְאָמְרָתָם לְהָמָר כִּי אָדָם יְהוָה פָּלֶדֶשׁ אָתַי אַתֶּם בְּאַיִם חִידָאִנִי אִם־אִזְדְרָשׁ לְכֶם וְאָמַת אָדָם יְהוָה:
³ בָּרוּאָדָם דָבָר אֶת־זָקְנֵי יִשְׁרָאֵל וְאָמְרָתָם כִּי אָדָם יְהוָה פָּלֶדֶשׁ אָתַי אַתֶּם בְּאַיִם חִידָאִנִי אִם־אִזְדְרָשׁ לְכֶם וְאָמַת אָדָם יְהוָה:
⁴ הַתְשִׁפְט אֶתְכֶם אֶת־תוֹעֶבת אֶבֶתְּם הַזָּדִים:⁵ אָמְרָתָם אֶלְיכֶם כִּי־אָמַרְתִּי אָדָם יְהוָה זָקֵן בְּיִשְׁרָאֵל וְאָשָׂא זָדָע לְזָרָע בְּיַעֲקֹב וְאָזַע לְהַם בָּאָרֶץ מִצְרָיִם וְאָשָׂא זָדָע לְהַם לְאָמַר אָנִי יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם:⁶ בַּיּוֹם הַהוּא נִשְׁאַרְתִּי זָדָע לְהַצִּיאָם מִאָרֶץ מִצְרָיִם אֶל־אָרֶץ אֲשֶׁר־תְּרַתְּתִי לְהַם זְבַת חָלֵב וְדַבֵּשׁ צְבֵי הֵיא לְכָל־הָאָרֶצֶת:⁷ וְאָמַר אֶלְיכֶם אִישׁ שְׁקוֹצֵי עַיִנּוֹת הַשְׁלִילָכוֹ וּבְגָלוֹתָי מִצְרָיִם אֶל־תְּטַמְאָוָא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיכֶם:⁸ וּמִירּוֹבִי וְלֹא אָבוּ לְשַׁכְעַנְתִּי אֶלְךָ עַיִנּוֹת אֶל־הַשְׁלִילָכוֹ וְאֶת־גָלוֹתָי מִצְרָיִם לֹא עַזְבוּ וְאָמַר לְשִׁפְרָח חֲמֻתָּי עַלְיכֶם לְכַלּוֹת אֶפְיָי בְּהַמִּזְרָחָם:⁹ וְאָעַשׁ לְמִעֵן שְׁלֵמִי לְבָלָטִי הַחֵל לְעַיִנּוֹת אֲשֶׁר־הַפְּהָה בְּתוֹכָם אֲשֶׁר נִזְעַתְיִי אֶלְיכֶם לְעַיִנּוֹת לְהַזִּיכָאָמָר מִצְרָיִם:¹⁰ אֲזִיכָאָמָר מִצְרָיִם וְאָבָאָם אֶל־הַמְּדָבָר:¹¹ וְאֶתְנָן לְהַם אֶת־חִקּוֹתִי וְאֶת־מְשֻׁפְטִי הַזְדֻעָתִי אֶתְכֶם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָאָדָם וְתַיְהָ בָּהֶם:¹² גַּם אֶת־שְׁבָתוֹתִי נִתְחַי לְהַם לְהִיוֹת לְאַוְתָן בְּנֵי וּבְנוֹתָם לְדֹעַת כִּי אָנוּ יְהוָה מִקְדָשֶׁם:¹³ וּמִירּוֹבִי בִּית־יִשְׁרָאֵל בְּמַדְבָר בְּחִקּוֹתִי לְאַהֲלָכוֹ וְאֶת־מְשֻׁפְטִי מִאָסֹן אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְכֶם הָאָדָם וְתַיְהָ בָּהֶם וְאֶת־שְׁבָתוֹתִי חַלְלוּ מְאֹד וְאָמַר לְשִׁפְרָח חֲמֻתָּי עַלְיכֶם בְּמַדְבָר

לכלותם:¹⁴ ואעשה למן שמי לבתני החל לעיני הגוים אשר הוצאותם לעיניהם:¹⁵ גם-אני נשאתי ידו להם בדבר לבתו הביא אותם אל הארץ אשר-תתני זבת חלב ובבש צבו היא לכל הארץות:¹⁶ ען במשפטנו מאסו ואת-חיקוני לא-הילכו בהם ואת-שבותינו חילו כי אחרי גוליהם לבם הלה:¹⁷ ותחס עני עליהם משחתם ולא-עשיתי אותם כליה בדבר: ¹⁸ ואמר אל-בניהם בדבר בחוקי אבותיכם אל-תלכו ואת-משפטיהם אל-תשמרו ובגוליהם אל-תטמאו:¹⁹ אני יהה אלהים בחוקותי לך ואת-משפטינו שמרו ועשו אותם לעשותם אשר יעשה אותך האדם ותני בהם את-שבותינו חילו ואמר לשפר חיקוני עליהם לכלות אף בס במדבר:²⁰ והשכתי את-שבותם קדשו והוא לאות בניו ובניהם לדעת כו אני והוא אל-היכם:²¹ ומורובי הבנים בחוקותי לא-הילכו ואת-משפטינו לא-שרמו לעשונם אשר יעשה אותך האדם ותני בהם את-שבותינו חילו ואמר את-הוואת אתי-ידי להם במדבר להפץ אתם בגוים ולזרות אותם בארץות:²² ען משפטנו לא-יעשו וחיקוני מאסו ואת-שבותינו חילו ואחריו גולי אבותם הוי עיניהם:²³ גם-אני נשאתי את-ידי להם במדבר להפץ אתם בגוים ולזרותם נטעים ומושפטים לא יחיו בהם:²⁴ ואטמא אותך במתנותם בהעביר קל-פטר רחם למן אשר אמר אתי-ידי להם עיניהם ועשה אותם דבר אל-בית ישראלי בראלים ואמרת אל-היכם כה אמר אדי-ידי להם במדבר אשר אני והוא: ²⁵ ואבאים אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לחת אותה להם ויראו קל-גבעה רמה וכלי-עץ עבה ויזבחויהם ויתנויהם כעם קרבנים וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיפו שם את-ינסיכיהם:²⁶ ואקרו אל-כם מה הבעל אשר-אתם הבאים שם וקראו שם בהלה עד הימים ההז:²⁷ לך אמר | אל-בית ישראלי כה אמר אדי-ידי היה הבדר אבותיכם אתם נטמאים ואחריו שקויכם אתם זנים:²⁸ ובשאת מתנותיכם בהעביר בניםם באש אתכם נטמאים לכל-גלויכם עד-הימים ואני אדרש לכם בית ישראלי חי-אני נאם אדי-ידי היה אמי-אדרש لكم:²⁹ והעליה על-ירוחם הוי לא תחיה אשר | אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארץות לשרת עז ואבן:³⁰ כי-אני נאם אדי-ידי היה אמי-אדרש لكم: ³¹ ובזה עלה על-ירוחם הוי ובכמה שפוכה אמלוך עלייכם:³² והוואתني אתכם מורה-העלים וקצתני אתכם מורה-הארצוות אשר נפוצתם גם ביד חזקה ובזרע נתולה מצרם כן אשפט אתכם נאם אדי-ידי היה:³³ והעברתני אתכם תחת השבט והוואתני אתכם בסמורת הארץ:³⁴ ובגורותם מכל המודדים והפושעים בי מארץ מגורייכם אוציא אותם ואלי-אדמת וישראל לא יבואו וידעתם כי-אני היה:³⁵ ואתם בית-ישראל כה-אמיר | אדי-ידי היה איש גלוילו לנו עבדו ואחרי אמי-אניכם שמעים אליו ואת-שם קדשי לא תחלו רוד במתנותיכם ובגלויכם:³⁶ כי בחר-קדשי בהר | מרים ושיאל נאם אדי-ידי היה שם יעבדני כל-בצ'ות וישראל כליה בארץ שם ארץם ולשם אדרוש אשר נפוצתם גם נקודותיהם בכל-קדשיכם:³⁷ ברכיה ניחת הארץ אתכם בהוואתי אתכם מורה-העלים וקצתני אתכם מורה-הארצוות אשר נפוצתם גם נקודותיהם בכל-קדשיכם הוגו:³⁸ וידעתם כי-אני היה בהביי אתכם אל-אדמת וישראל אל-הארץ אשר לחת אותה לא-באותם:³⁹ זכרתם-שם את-זרכיכם ואת-כל-עליזותיכם אשר נטמאים גם נקיותם בכל-עצותיכם אשר עשיתם:⁴⁰ זידעתם כי-אני היה בעשוי אתכם ממן שמי לא כדריכם הרעים וכעליזותיכם הנשחות בית ישראל נאם אדי-ידי היה:⁴¹ 21

(45:1) ויהי דבר-יונה אליו לאמר: ⁴² (21:2) בראדם שים פניך דרך תילנה והטף אל-דרום והנבא אל-יער השדה נגב:⁴³ (21:3) ואמרת לער הנגב שמע דבר-יונה כה-אמיר אדי-ידי היה הנהני מצית-יבן | אש ואכליה בן כל-עץ לוח וכלי-עץ יבש לא-תיכבה להבת שלבתה וצרכובבה כל-בשר פנויים מנגב צפונה:⁴⁴ (21:4) וראו כל-בשר כי-אני היה הוואתני חרבון מפרק צדיק ורשע וכן תצא חרבי מטבחם אל-כל-בשר מנגב צפון:⁴⁵ (21:5) ויהי כל-בשר כי-אני היה בערתו לא-תיכבה לא-תשוב עוד: ⁴⁶ (21:6) ואתה בראדם מטבחון מטבחים ובמריות תאנה לעיניהם:⁴⁷ (21:7) ויהי כירא-מך רע-עילה עליון ורשותם כל-לב ורפו כל-זדים וכחהה כל-רוזן וכל-ברכים תילכה מים הנה באנה ונוהתנה נאם אדי-ידי היה:⁴⁸ (21:8) ויהי דבר-יונה אליו לאמר: ⁴⁹ (21:9) בראדם הנבא ואמרת כה אמר אדי-אמיר חרב חומקה וגע-מרובה:⁵⁰ (21:10) למן טבח חומקה למעריה הלה ברק מרטה אן נשיש שבת בני מאסת כל-עץ:⁵¹ (21:11) ויתן אתה למרטה לتفس בך היא-הוותה חרב וויא מרטה לחת אותה ביד-הוות:⁵² (21:12) זעק והיל' בראדם כריהיא היהת בעמי היא וכל-בשאי ישראל מגורי אל-חרב הין את-עמי לך ספק אל-יריה:⁵³ (21:13) כי בבחן ויהי אמי-גמ-שבט מאסת לא-היה נאם אדי-ידי היה:⁵⁴ (21:14) ותה בראם המכשלים על כל-שעריהם נתתי אבחת-חרב אח עשיה לברק מעטה לטבח:⁵⁵ (21:15) למן | למוג לב והרבה המכשלים על כל-שעריהם נתתי אבחת-חרב אח עשיה לברק מעטה לטבח:⁵⁶ (21:16) כי-אני אכלה כפי אל-כפי והנחותי חמתי עני יהוה דברת:⁵⁷ (21:17) ויהי דבר-יונה אליו לאמר: ⁵⁸ (21:18) כי-אני אכלה כפי אל-כפי והנחותי חמתי עני יהוה דברת:⁵⁹ (21:19) ואתה בראדם שיטלבן | שניהם דרכים לבודא חרב מל-ריבבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דורך-עיר ברא:⁶⁰ (21:20) זיר תשים לבוא חרב את רבתת בנ-עמון ואת-יודה בירושלם בוצרה:⁶¹ (21:21) כי-עמדו קל-רבבל אל-אם הדורך בראש שני הדריכים לקסם-קסם קל-קל בחצים שאל בתרפים ראה בכבב:⁶² (21:22) בימינו קיה | הקסם ירושלם לשום קריט לסתם מה בראץ להרים קוול בתירועה לשום קריט עלי-שערים לשפן סלה לבנות דן:⁶³ (21:24) והיה לך קסום-שוא בעיניהם שבעי שבעות לךם והוא-ימזכיר ען להתפש:⁶⁴ (21:25) וכן כה-אמיר אדי-ידי היה לען הזרככם עונכם בהגלוות פשועכם להראות חטא-ותיכם בכל-עליזותיכם ען הזרככם בך-תתפש:⁶⁵ (21:26)

Chapter 21

(1:6) ויהי דבר-יונה אליו לאמר: ² (21:7) בראדם שים פניך דרך תילנה והטף אל-מתקשים והנבא אל-אדמת ישראל:³ (21:8) ואמרת לא-אדמת ישראל כה אמר ויהה הנהנו אליך והוואתני חרבון מפרק צדיק ורשע וכן תצא חרבי מטבחם אל-כל-בשר מנגב צפון:⁴ (21:9) יען אשר-הכרתי מפרק צדיק ורשע וכן תצא חרבי מטבחם אל-כל-בשר מטבחון מטבחים ובמריות תאנה לעיניהם:⁵ (21:10) ויהי כירא-מך רע-עילה עליון ורשותם כל-לב ורפו כל-זדים וכחהה כל-רוזן וכל-ברכים תילכה מים הנה באנה ונוהתנה נאם אדי-ידי היה:⁶ (21:11) ויהי דבר-יונה אליו לאמר: ⁷ (21:12) ויהי כירא-מך רע-עילה עליון ורשותם כל-לב ורפו כל-זדים וכחהה כל-רוזן וכל-ברכים תילכה מים הנה באנה ונוהתנה נאם אדי-ידי היה:⁸ (21:13) כי בבחן ויהי אמי-גמ-שבט מאסת לא-היה נאם אדי-ידי היה:⁹ (21:14) ותה בראם המכשלים על כל-שעריהם נתתי אבחת-חרב אח עשיה לברק מעטה לטבח:¹⁰ (21:15) למן | למוג לב והרבה המכשלים על כל-שעריהם נתתי אבחת-חרב אח עשיה לברק מעטה לטבח:¹¹ (21:16) כי-אני אכלה כפי אל-כפי והנחותי חמתי עני יהוה דברת:¹² (21:17) זעק והיל' בראדם כריהיא היהת בעמי היא וכל-בשאי ישראל מגורי אל-חרב הין את-עמי לך ספק אל-יריה:¹³ (21:18) כי בבחן ויהי אמי-גמ-שבט מאסת לא-היה נאם אדי-ידי היה:¹⁴ (21:19) ותה בראם המכשלים על כל-שעריהם נתתי אבחת-חרב אח עשיה לברק מעטה לטבח:¹⁵ (21:20) למן | למוג לב והרבה המכשלים על כל-שעריהם נתתי אבחת-חרב אח עשיה לברק מעטה לטבח:¹⁶ (21:21) כי-אני אכלה כפי אל-כפי והנחותי חמתי עני יהוה דברת:¹⁷ (21:22) גם-אני אכלה כפי אל-כפי והנחותי חמתי עני יהוה דברת:¹⁸ (21:23) ויהי דבר-יונה אליו לאמר: ¹⁹ (21:24) ואתה בראדם שיטלבן | שניהם דרכים לבודא חרב מל-ריבבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דורך-עיר ברא:²⁰ (21:25) זיר תשים לבוא חרב את רבתת בנ-עמון ואת-יודה בירושלם בוצרה:²¹ (21:26) כי-עמדו קל-רבבל אל-אם הדורך בראש שני הדריכים לקסם-קסם קל-קל בחצים שאל בתרפים ראה בכבב:²² (21:27) בימינו קיה | הקסם ירושלם לשום קריט לסתם מה בראץ להרים קוול בתירועה לשום קריט עלי-שערים לשפן סלה לבנות דן:²³ (21:28) והיה לך קסום-שוא בעיניהם שבעי שבעות לךם והוא-ימזכיר ען להתפש:²⁴ (21:29) וכן כה-אמיר אדי-ידי היה לען הזרככם עונכם בהגלוות פשועכם להראות חטא-ותיכם בכל-עליזותיכם ען הזרככם בך-תתפש:²⁵ (21:30)

ואתה חל רשות נשיא ישראל אשר-בָּא יומו בעת עז קץ:²⁶ (31) כה אמר אדני והוא הסיר הצענת והרים העטירה זאת לא-זאת השפלה הנגבה והגביה השפoil: ²⁷ (32) עזה עזה אשיננה גמ-זאת לא היה עד-בָּא אשר-לֹן המשפט וננתנו: ²⁸ (33) ואתה בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני והוא אל-בני עמוון ואל-חרפותם ואמרות חרב חרב פתווחה לטבח מרולח להיכל מעון ברק: ²⁹ (34) בחוץ ל' שוא בקסם-לך כב לתות אל-צוארי חללי רשלים אשר-בָּא יולם בעת עז קץ: ³⁰ (35) השב אל-תערה במקומם אשר-נבראת בארץ מכוורת אשפט אחר: ³¹ (36) ושופכתי עליך עמי באש עברתי אפיק עלייך וננתנו ביד אנשים בערים חרשי משקיית: ³² (37) לאש תהיה לאכללה דבריך יהה בתוך הארץ לא תזר כי אני יהוה דברתנו:

Chapter 22

¹ יהו דבירה יהו אליו לאמר: ² ואתה בזאתם התשפט הטעט אתייר הרים והזענאות את כל-תזענותה: ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפקת דם בתוכה לבוא עתה ועתה גלולים עליה לטמא: ⁴ בזכר אשר-שפקת אשמת ובגלויר אשר-עשית טמאת ותקריבי ימיך בתוא עד-שנוייר עליכן נתמיין חרפה לנוים וקלסה לכל-הארצות: ⁵ הקרבנות ובורחות מפרק ותקלוס-ברך טמאת השם רבת המהומה: ⁶ הנה נשיאו ישראלי איש לזרעו הי' בר למן שפרדים: ⁷ אבל ואם הקלו בר לגר עשו בעשך בתוכך יתום ואלמנה הנו בר: ⁸ קדשי בית: ⁹ אנשי רכילד הי' בר למן שפרדים ואל-ההרים אכללו בר זמה עשו בתוכך: ¹⁰ ערות-אב גלה-בר טמאת הנדה ענו-בר: ¹¹ את-שבתני חלلت: ¹² איש | את-אשת רעהו עשה תזענה ואיש את-כלתו טמא בזמה ואיש את-חחותו בת-אביו ענה-בר: ¹³ שחד לך-חובך למן שפרדים נשר ותרביה לך-חת ותבער בעשך ואתי שפקת נאם אדני יהוה: ¹⁴ והנה היכיתו כפו אל-בצעך אשר עשר עשית ועל-דילך אשר הי' בתוכך הי'יעמד לבך אם-תחזקה דיר לימי' אשר אוטך אני יהוה דברתני ושיתתי: ¹⁵ והפיוץ או-תבר בנוים וזריתיך בארץות והתמותי טמאתך מפרק: ¹⁶ ונחלתך בר לעני גוים ודעתך כי-אני והוה: ¹⁷ ויהי דבירה יהו אל' לאמר: ¹⁸ בזאתם הי' לי' בתי-ישראל לסוג כלם לחשת בדיל ובדיל ועופרת בתוך כו' סרים כספ' הי'יס: ¹⁹ لكن כה אמר אדני יהוה יונ' הי'ות לכם לסייעים لكن' הנני קבץ אתכם אל-תור ירושלם: ²⁰ קבצת כסף נוחשת וברזל ועופרת ובדיל אל-תור כו' לפחת-עליו אש להנתר כן אקbez באפי ובחמת' והחמתי והתקתי אתכם: ²¹ וכונסתי אתכם וופחתי עלי'יכם באש עברתי ומתקם בתוכה: ²² כההטור כספ' בתוך כו' כן תחכו בתוכה וידעתם כי-אני יהוה שפקתי חמפת' עלי'יכם: ²³ יהי דבירה יהו אל' לאמר: ²⁴ בזאתם אמר-לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם: ²⁵ קשור נבי'אה בתוכה כדי ריא שואג טרפ' טרפ' נפש אכללו חסן ויקר' יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: ²⁶ כהנ'יה חמסון תורתי ויחללו קדשי ביז'קdash לח' לא הבדילו ובירוחטפא לטהרו לא הוזענו ומשבתוינו העילמו עני'יהם ואחל בתוכם: ²⁷ שריה בקרבה צאבים טרפ' טרפ' לשפרדים לאגד ופשות למן בצע בעכ: ²⁸ וובי'אה טחו להט תפול חזים שא' וקסמים להם ציב אמר' אדני יהוה והוא לא דבר: ²⁹ עם הארץ עשקו עשך וצלו גזל עוני ואביו' הונ' ואת-הגר עשקו بلا משפט: ³⁰ ואבקש מהם איש גדר-גדר' ועמל' בפרץ לפני بعد הארץ לבלתי שחתה ולא עצאת: ³¹ ואשפרק עלי'יהם צעמי באש עברתי כל-יתם דרכם בראשם ננתני ואם אדני יהוה:

Chapter 23

²⁹עשו אוטר בשנאה ולחוץ כל-גיאור וצבור ערים ועריה ונגלה ערזה זוניר וэмתר ומונמי: ³⁰עשה אלה לך בזונתך אחרי נזום על אשר-גטמאת בגוליהם: ³¹בדרך אחותך הילת ומתי כוסה בידך: ³²כה אמר אדני וזה כוס אחותך תשתי העמקה והרבה תהו לצחק וללעג מרבה להכיל: ³³שקרון ויגון תפלאי כוס שפה ושפלה כוס אחותך שמרון: ³⁴ושתית אוטה ומץית ואחרשיה תנרכמי ושדרת תנתקוי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ³⁵לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אוטה ותשליכו אותה גנום וגס-את שא זמתן ואית-מנתו: ³⁶ויאמר יהוה אליו בראם התשפט את-אהלה ואת-אהלבה והגד להן את-תועבתי: ³⁷כני וגס בדיון ואית-גלויה נאפו וגס את-בניה אשר לדורי העבירו להם לאכל: ³⁸עוד זאת עשו לי טמאו את-מקדשי בזום ההוא ואית-שבתו חללו: ³⁹ובשחטם את-בניהם לגוליהם וביבאו אל-מקדשי ביום ההוא לחללו והנה-כה עשו בתוך בית: ⁴⁰ואף כי תשלהנה לאנשים באים מפרקך אשר מלאר שלוח אל-יקם והנה-באו לאשר רחצת כחלית עיניך ועדית עד: ⁴¹ושבת על-מיטה כבוזה ושלתנו עור לפניה וקורטני ושmini שמת עליה: ⁴²וყול המון שלו בה ואיל-אנשים מרב אדים מובאים ממדבר ויתנו צמידים אל-ידיהן ועתרת תפארת גול-ראשון: ⁴³ואפר לבלה נזופים עת-זונה מתונתה והיא: ⁴⁴ ויבוא אליה כבואה אל-אשה זונה בן או אל-אלה ואל-אהלבה אשת-הזונה: ⁴⁵ואנשים צדיקם המפה ושפטו אותם משפט נאפות ומשפט שפנות דם כי נאפת הננה ועם בידיה: ⁴⁶כה אמר אדני יהוה העלה גלים קפל וננתן אתה לצעונה וללבז: ⁴⁷ורגמו עליו אבן קפל וברא אותו בחורבותם בניהם ובונותיהם ינרגו ובתיהם באש ושרפו: ⁴⁸ והשבתי זמה מורה הארץ ונוסרו כל-הנשים ולא תעשינה צמותכה: ⁴⁹וננתנו זמתכה עליון וחטאו גולין תשאיינה וידעתם כי אני אדני יהוה: ⁵⁰

Chapter 24

¹יהו' דבר-יוֹהֵה אֶלְي בָשָׁנָה הַתְּשִׁיעִית בְּחַדֵשׁ הַעֲשֵׂר בְּעֶשֶׂר לְחַדֵשׁ לְאָמָר: ²בָּנָּאָמָם כְּתֻבוֹלָן אֶת-יְשִׁים הַיּוֹם הַזֶּה סָמֵךְ אֶל-בְּבֵלָל יְרוּשָׁלָם בְּעַצְם הַיּוֹם הַזֶּה: ³וּמְשֻׁלָּא לְבִתְהַפְּרוּ מִשְׁלָל וְאֶמְרָתָא אֶלְיָם כַּה אָמַר אֶדְנִי יהוָה שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת גַּמִּיצָק בְּזַיִם: ⁴אָסֵף נְתִיחָה אֶלְיָה כְּלִימָה טוֹב יְרֵךְ וְקַתְעֵר מִבְּחָר עַצְמִים מִלְאָ: ⁵מִבְּחָר הַצָּאן לְקוּם וְנִמְזְרָח עַצְמִים תְּחִתָּה רְתָמָה גַּמִּיבָשְׁלָה עַצְמִיק בְּתוֹךְ: ⁶לֹכֶן כְּה-אָמָר | אֶדְנִי יהוָה אוֹזֵר קָפָל וְבָרָא אותו בְּחַרְבָּם בְּנֵי-הַזָּהָר וְבְנֵי-הַזָּהָר שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת גַּמִּיצָק בְּזַיִם לְאָנָפָל עַל-יְהוָה: ⁷כַּי דָמָה בְּתוֹךְ הַזָּהָר עַל-צִחְיָה סָלָע שְׁמַתָּה לֹא שְׁפַתָּה עַל-הַאֲרָץ לְכָסָות עַל-יוֹעָר: ⁸לְהַעֲלוֹת חָמָה לְגַם נְקָם נְתִיחָה אֶת-זָהָה עַל-צִחְיָה סָלָע לְבִלְתִּי הַכְּסָות: ⁹לֹכֶן כְּה אָמַר אֶדְנִי יהוָה אוֹזֵר בְּנֵי-הַזָּהָר גַּם-אָנִי אַגְּדֵל הַמְּדוֹר: ¹⁰הָרְבָה הַעֲצִים הַדְּלָקָה הַאֲשָׁה הַתְּמִם הַבָּשָׂר וְהַרְקָה הַמְּרַקְּחָה וְהַעֲצָמוֹת יְמָרוֹ: ¹¹הַעֲמִידָה עַל-גְּחִילָה רְקָה לְמַעַן תְּמִם וְחַרָּה נְחַשְּׁתָה וְנִתְּכָה בְּתוֹכָה טְמָאתָה תַּתָּמֵם חֲלָאתָה: ¹²תְּאַנֵּים הַלְּאָתָה וְלֹא-תִצְא מִמְּנָה רְבַת חֲלָאתָה: ¹³בְּטַמְאָתָךְ זָהָה יְעַן טְהָרָתְךָ וְלֹא טְהָרָת מִטְמָאָתְךָ לְאָ: ¹⁴אָנִי יהוָה דָבָרִי בְּגַם-בְּגַם וְעַשְׂיוּתִי לְאַפְרָעָה וְלְאַחֲזָה וְלְאַמְּרָתִי שְׁפָטוּ נִמְזְרָח אֶדְנִי יהוָה: ¹⁵יְיִתְיֵה דָבָר-יוֹהֵה אֶלְיָם לְאָמָר: ¹⁶בָּנָּאָמָם הַנְּנִי לְקַח מִמְּךָ אֶת-מִחְמָד עַיְנָה בְּמַגְפָּה וְלֹא תְסִפְדֵל וְלֹא תְבָלֵה וְלֹא תְבֹא דְמַעְתָּה: ¹⁷הָאָנָק | דָם מִתִּים אָבֵל לְאַתְּעָשָׂה פָאָרָךְ חֲבֹשׁ עַלְיָךְ וְעַלְיָךְ תְּשִׁים בְּגַלְיָךְ וְלֹא תְעַטֵּה עַל-שְׁפָט וְלֹחֵם אָנָשִׁים לְאַתְּאָכֵל: ¹⁸וְאָדָבָר אֶל-הָעָם בְּבָקָר וְתִמְתָּא אַשְׁתִּי בְּעָרָב וְאָשֵׁב בְּבָקָר כַּאֲשֶׁר צוֹתִי: ¹⁹וַיָּאמְרוּ אֶלְיָם הַעַם הַלְּאִתְגִּיד לוֹנוֹ מַה-אֵלָה לְנוֹ כִּי אַתְּהָ עָשָׂה: ²⁰וְאָמָר אֶל-יְהוָה דָבָר-יוֹהֵה הַיְהָ אֶלְיָם לְאָמָר: ²¹אָמָר | לְבִתְיָה וִשְׁרָאֵל כְּה-אָמָר אֶדְנִי יהוָה אַתְּה הַמְּחַל אֶת-מִקְדָּשִׁי גָּאוֹן עַזְלָם מַחְמָד עַיְנִים וּמַחְמָל נְפָשָׁם וּבְנוֹתִים וּבְנוֹתִים אֲשֶׁר עַזְבָתֶם בַּחֲרָב וּפְלוֹ: ²²וְעַשְׂתָּה עַשְׂיוּתִי עַל-שְׁפָט לֹא תְעַטֵּה וְלֹחֵם אָנָשִׁים לְאַתְּאָכֵל: ²³וְפָאָרָם עַל-רְאִישָׁם וּבְנוֹתִים אֲשֶׁר עַזְבָתֶם בַּחֲרָב וּפְלוֹ: ²⁴הָיָה יְחִזְקָאֵל לְכָל מִזְוֹפָת כֶּלֶב שְׁרָעָה תַּעֲשֶׂה בְּבָאָה וְדִידָעָת כִּי אָנִי יהוָה: ²⁵וְאָתָה בָּנָּאָמָם הַלְּאָזָן מִשְׁעָם מִשְׁעָם אֶת-מְעֻזָּם מִשְׁעָם תִּפְאַרְתָּם אֶת-מִחְמָד עַיְנִים וְאֶת-מִשְׁאָ נְפָשָׁם בְּנִיהם וּבְנוֹתִים: ²⁶בְּזַיִם הַהְוָא יְבָא הַפְּלִיט אֶלְיָם לְהַשְׁמָעוֹת אֶזְנִים: ²⁷בְּזַיִם הַהְוָא יְפַתֵּח פִּיךְ אֶת-הַפְּלִיט וְתַדְבֵּר וְאָתָלָם עַד וְהִתֵּת לְהַמְּלֹאת לְמוֹפָת וְנִדְעַו כִּי-אָנִי יהוָה:

Chapter 25

¹יהו' דבר-יוֹהֵה אֶלְיָם לְאָמָר: ²בָּנָּאָמָם שֵׁם פְּנֵיךְ אֶל-בְּנֵינוּ עַמּוֹן וְהַנְּבָא עַלְיָהֶם: ³וְאָמְרָת לְבָנֵינוּ שְׁמַעַו דָבָר-אֶדְנִי יהוָה כְּה-אָמָר אֶדְנִי יהוָה וְעַזְנָה אֶחָד אֶל-מִקְדָּשִׁי כִּי-נְקָלָל וְאֶל-אֶזְקְאֵל וְאֶל-בְּנֵי-הַזָּהָר וְאֶל-בְּנֵי-הַזָּהָר שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת גַּמִּיצָק בְּזַיִם וְנִתְּנַנְּתָה בְּגַם-בְּגַם כְּתֻבוֹלָן אֶת-יְשִׁים הַיּוֹם הַזֶּה: ⁴לֹכֶן הַנְּנִי נִתְּנַנְּתָה בְּגַם-בְּגַם כְּתֻבוֹלָן אֶת-יְשִׁים הַיּוֹם הַזֶּה: ⁵יְנִתְּנַנְּתָה אֶת-יְרָבָה לְנוּה גָּמְלִים וְאֶת-בָּנָי עַמּוֹן לְרוּבָצִיאָן וְדַעַת כִּי-אָמָר אֶדְנִי יהוָה: ⁶כַּי אָמַר אֶדְנִי יהוָה יְעַן מַחְקָאָן וְדַעַת בְּגַלְיָךְ וְתִשְׁמַח בְּלִשְׁאָטָן בְּגַפְשָׁךְ אֶל-אֶדְמָת וִשְׁרָאֵל: ⁷לֹכֶן הַנְּנִי בְּטַיְתִּי אֶת-יְרָבָה לְנוּה גָּמְלִים שְׁלֵוֹר הַהְוָא כְּכָל-גָּגִים בֵּית יְהוָה: ⁸לֹכֶן הַנְּנִי פְתַח אֶת-בָּקָר מִזְרָח מִקְצָרוֹ צְבִי אֶרְץ בֵּית הַיִשְׁמָלֶת עַל-מעֻן וְקוּרִינָה: ⁹לֹכֶן הַנְּנִי עַל-בָּנָי עַמּוֹן וְגַטְמָה לְמֹרֶשֶׁה לְמַעַן שְׁמַעַת כִּי-אָמָר אֶדְנִי יהוָה: ¹⁰לֹכֶן הַנְּנִי עַל-בָּנָי עַמּוֹן וְגַטְמָה לְמֹרֶשֶׁה לְמַעַן לְאַתְּחַדְּרָה בְּגַם-בְּגַם בְּנֵי-הַזָּהָר וְבְנֵי-הַזָּהָר שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת גַּמִּיצָק בְּזַיִם וְגַטְמָה וְעַזְנָה אֶל-בְּנֵי-הַזָּהָר וְאֶל-בְּנֵי-הַזָּהָר בְּגַם-בְּגַם בְּנֵי-הַזָּהָר וְבְנֵי-הַזָּהָר שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת גַּמִּיצָק בְּזַיִם וְגַטְמָה וְעַזְנָה כִּי-אָמָר אֶדְנִי יהוָה:

את נקמתני נאם אדני והוא: ¹⁵ כה אמר אדני והוא יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנסח למשחת איבת עולם: ¹⁶ לכן כה אמר אדני והוא הנני נוטה ידי על-פלשטים והכרתי את-יכרדים והאבדתי את-שרה חוף הים: ¹⁷ ועשיתי בם נקמות גדולות בתוכחות נקמה וידעו כי אני יהוה בתמי את-נקמתי בם:

Chapter 26

¹ יהו בעשתיים שנה באחד לחדש היה דבריו יהו אליו לאמר: ² בני-אדם יען אשר-אלמה צר על-ירושלים האח נשברה דלות העמים בסבה אליו אמלאה החבבה: ³ לכן כה אמר אדני והוא הנני עלייך צר והעליתך עליך גומם רבים כהלוות הם לנוינו: ⁴ ושפטו חמותך צור והרסו זגדליה וסחתי עשרה ממנה ונתתי אותה לצתחם סלע: ⁵ משפטם חרומים תהיה בתוך פום כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבן לנוינו: ⁶ ובונתי אשר בשלה בחרב תחרגנו וידעו כי אני יהוה הנני מביא אליך נבוכדראץ מלך-בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכוב ובפרשים וקהל ועדרב: ⁸ ובונתו בשלה בחרב ונגנו עליך וספר עליך סלה והקם עליך צורה: ⁹ וכחינו קבלו יתנו בחמותיך ומגдалיך יתך בחרכובתו: ¹⁰ משפטם סוסי יסכך אבקם מוקל פרש נגלו ורקב תרעשה חומותיך בבאו בשעריך מבוא עיר מבקעה: ¹¹ בפרשנות סוסי ירמס את-כל-חוותיך עורך בחרב יהרג ומצובעת עורך לארץ תרד: ¹² ישלו חיליך ובזוז רכלתיך והרסו חומותיך וגטי חמדתך יתכו ואבניך ועצייך ועפריך ועפריך בתוךם ישיימו: ¹³ והשבתי המן שריריך וקולו לנצח ולא | מוקל מפלתך באנך סלע משפטם חרומים תהה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: ¹⁵ כה אמר אדני יהוה לנצח ולא | מוקל מפלתך באנך חיל בהרג הרג בתוכך ורעשו האים: ¹⁶ יירדו מעל כסאותם כל נשאי הום והסיוו את-מעלייהם ואת-בגדי רקמתם יפשו חרודת | ולבשו על-הארץ ישבו וחדרו לרוגלים ושםמו עליך: ¹⁷ ונשאו עליך קינה ואמרו לך אריך אבדת נשבת מיטים בעיר הפללה אשר-הימתה חזקה ביום תיא וישליה אשר-נתנו חתימת לכלי-шибיה: ¹⁸ עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבחלו האים אשר-בם מצאתר: ¹⁹ כי כמו אדני יהוה בתמי אתך עיר נורבת כערים אשר לא-יושבו בהعلות עליך אתי-הום וכסוך הרים הרבים: ²⁰ והוורדתיך את-יונדי בור אל-עם עולים והשבתיך בארץ מתחיות כחרבות מועלם את-יונדי בור למعلن לא תשבי ונתמי צבי הארץ טים: ²¹ כל-הוות את-הן ואינך ותבהש ול-את-תמצעי עוד לעולם נאם אדני יהוה:

Chapter 27

¹ יהו דבריו יהו אליו לאמר: ² אתה בני-אדם שא על-יך קינה: ³ אמרת לצור הישבותי על-מboveאתם ורכלת העמים אל-אים ורבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כל-ית ופי: ⁴ בלב ימנים גבוייך בנוך קללו ייפור: ⁵ ברושים משניר בנו לך את כל-לחטים אוית מלכון לך ליהו לעשות תרן עליך: ⁶ אלונים מבשע שעשו משוטיך קרש עשרון בת-אשורים מאין כתם: ⁷ שיש-ברקמה ממארם היה מפרש להוות לך לנש תכלת וארגמן מאין אלישה היה מכסך: ⁸ ישבו צידון וארעד היו שיטים לך חכמיך צור-הו יבר מהה חבליך: ⁹ יקנוי גובל וחקמיה קו בבר מהזיני בזקן כל-איות הים ומלהיהם קו ברא לערב מערבה: ¹⁰ פרס ורוד וווט הין בחילך אנשי מלחתיך מנגן וכובע תוליך מהה נתנו הדרה: ¹¹ בגין ארעד ומלחין על-חוותיך סבב וגמלים במגדלותיך הין שליטיך תלו על-חוותיך סבב מהה כללו ייפור: ¹² מתריש סחרתך מרוב כל-הו בכסף ברזל בזרק ועופרת נתנו עזובניר: ¹³ בין תבל וטשר מהה רכליך בנסח אדים וככלו ותחת נתנו מערבה: ¹⁴ מבית תונקמה סוחים פורשים ופקלים נתנו עזובניר: ¹⁵ בגין דzon רכליך أيام ובית סחרתך זיך קרותת שנ והובנים השיבו אשכרכ: ¹⁶ ארט סחרתך מרב מעשיר בנפר ארגן ורבקה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזובניר: ¹⁷ יהוהה הארץ וריאל מהה רכליך בחטוי מנית ופונג ודבש ושמן וזרו נתנו מערבה: ¹⁸ דמשק סחרתך ברב משעריך מרב כל-הו בינו חלבון וצפר אחיה: ¹⁹ בגין יונן מאול בעזובניר נתנו ברזל שעשות קזה וקונה במערבה מהה: ²⁰ דzon רכלתיך בבדיח-חפש לרכבה: ²¹ עבר וככל-בשאי קזר מהה סחרי יידג בכרים ואילים ועתודותם גם סחריך: ²² ריכלי שבא ורעהה המה רכליך בראש כל-בש ואכל-אבן יקרה וווב ננתנו עזובניר: ²³ חנן וכנה ועדן רכליך שבא אשורי למד רכלתיך: ²⁴ מהה רכליך במקללים בגולמי תכלת ורקלעה ובגוני ברכלים חבים וארצים בפרקליך: ²⁵ אניות תריש שרוותיך מערב ותמלאי ותכבד מאד בלביים: ²⁶ בקמים וביט הביאו השיטים אתך רוח הקווים שברך בלב ומיטים: ²⁷ הונר עזובניר מערב מלחה ורבליך מהזין בדקה וערבי פלערבר וכל-אנשי מלחתיך אשר-בון ובכל-קלהן אשר בתוכך יפלו בלב ימום מפלתך: ²⁸ ליקול עקמת חבליך ורעוו מגרשות: ²⁹ יירדו מאנויותיהם כל תפשי מושט מלחים כל חבליך הים אל-הארץ יעמדו: ³⁰ והשמיעו עליך בקהלם ויזעקו מרה וייעלו עפר על-ארשיהם באפר יתפלשו: ³¹ ההקריוו אליך הקרה ומגנו שקים ובכו אליך במר-פוש מספק מרה: ³² ונשאוו אלקין בני-הט קינה והזוננו עליך מי כזרו דכמה בתוך הים: ³³ בצתת עזובניר מימי השבעת עמים רבים ברב הוןיך ומערבר העשרה מלכיארך: ³⁴ עת נשברת מיטים בקעמקרים מערבר וכל-קלהן בתוכך נפלו: ³⁵ כל ישבו האים שקמו עלייך ומליכיהם שערו שער רעמו פנים: ³⁶ סחרים בעמים שרקו عليك בלהות היהת ואיך עד-עולם:

Chapter 28

Chapter 29

בשנה העשרית בעשר שנים עשר לחודש היה דבריו היה אליו לאמר: **בנראם** שם פניו על-פרעה מלך מצרים והנeba עליו ועל-מצרים אלה: ³ דבר ואמרת כה-אמיר | אדני יהוה הנני עלייך פרעה מלך מצרים התנאים הגדול הרבה בתורה יאריו אשר אמר לי יاري ואני עשיתנו: ⁴ נונתני חחחים בלתייך והדבקתי דגתי-יאיריך בקששתון והעליתיך מתויך יאריך ואת כל-דגת יאריך בקששתיך תדבק: ⁵ נונטשיך הפדבנה אותך | ואת כל-דגת יאריך על-פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבר לחיות הארץ ולעוז השמים נתנתן לךלה: ⁶ וודען כל-ישבי מצרים כי אני יהוה יען היוטם משעת קונה לבית ישראל: ⁷ בטפסים בג' בכפר תרוץ ובקעתם להם כל-כתריך ובଘשעןם עלייך תשבר והעמדת להם כל-מתנותם: ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עלייך קרב והכרתו מפרק אדים ובמה: ⁹ והייתה ארץ-מצרים לשמקה וחרבה יידעו כי אני יהוה יען אמר ואיר ליל ואנני עשיתנו: ¹⁰ لكن הנני אליך ואל-יאיריך ובתמי את-ארץ מצרים לחרבותה חורב שטמלה ממגדל סונה ועד-גבול כosh: ¹¹ לא תערבר-בה רגל אדים ורגל בהמה לא תערבר-בה ולא תשב ארבעים שנה: ¹² נונתני את-ארץ מצרים שטמלה בתורה | ארצונות נשמות ועריך בתורה עריכים מחרבות תרין שטמלה ארבעים שנה והפטצי את-מצרים בג'ום וחריתם בארכות: ¹³ כי ה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקכץ את-מצרים מנה-העמים אשר-נפכו שפה: ¹⁴ שבתו את-שבות מצרים והשבתו אטם ארץ פתולים על-ארץ מכוורתם והיו שם ממלכה שפללה: ¹⁵ מזיה-המלחכות תהיה שפלה ולא-תתנסה עד על-הגנים והמעטים לבתני רדות בג'ום: ¹⁶ ולא יה-היה-עד לביות ושראאל למבטו מזקיר עון בפנותם אחריהם ידעו כי אני אדני יהוה: ¹⁷ יהי בעשרים ושבע שנה בראשון ובאחד לחודש היה דבריו היה אליו לאמר: ¹⁸ בנראם נובוכדראצער מלך-בבל העבד את-יחילו עבזה גדלה אל-צר קל-ראש מקרות וקל-כתף מרוטה אושבר לא-יהיה לו ולחילו מצר על-הعبد אשר-עבד עליו: ¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנובוכדראצער מלך-בבל את-ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובכזה וזה והייתה שקר לחילו: ²⁰ פעלתו אשר-עבד בנה גתתי לו את-ארץ מצרים אשר-עשנו לי וגט נאם אדני יהוה: ²¹ הבוים הוא עצמאי קורן בבית ישראל ולך אמרת פתח-רעה בתוכם וידעו כי-יאני יהוה:

Chapter 30

галולים והשבתי אלילים מונף ונשיה מארכ' מצרים לא יהוה' עוד נונתתי וראה הארץ מארים:¹⁴ ה' השמחי את-פְּתַחֲוָס ונתתי אש בענן
ועשיתי שפטים בנה:¹⁵ ושפקתי חמתני על-סין מעוז מצרים והכרתי את-המן נא:¹⁶ ונתתי אש במצרים חול תחל סין ווא תהיה להבקע
ונפץ צני יומם:¹⁷ בחורי און ופייבשת בתריך יפל ונהנה בשבי תלכבה:¹⁸ ובתחפנוך חשן ההום בשבריהם את-טמות מצרים ונשבת-יבנה
גאון עזה היא ענן וככלעה ובונתיה בשבי תלכבה:¹⁹ עשיתי שפטים במצרים וידעו כי-אני יהוה:²⁰ יהי באחת עשרה שנה בראשון
בשבעה לחודש היה דבריה הוה אליו לאקרו:²¹ בקראתם את-זروع פרעה מלך-מצרים שברתי והנה לא-תְּבַשֵּׂה לסתת רפהות לשום חתול
לחבשה לחזקה לתפש בחרבם:²² לן כהארם | אדני יהוה הנני אל-פרעה מלך-מצרים שברתי את-זרע עלי את-החזקה ואת-הנשברת
והופלתי את-החרב מידי:²³ ה' הפטצתי את-מצרים בגנים וזיריהם בארץות:²⁴ וחזקתי את-זروع מלך בבל ונונתוי את-חירבו יידנו ושברתי
את-זروع פרעה ונאך נאקוות חל לפניו:²⁵ וחזקתי את-זروع מלך בבל וזרענות פרעה תפונה וידעו כי-אני יהוה בתמי חרבי ביד
אל-רבבל ונטה אותה אל-ארץ מצרים:²⁶ והפטצתי את-מצרים בגנים זיריהם ארחות יידעו כי-אני יהוה:

Chapter 31

¹ יהי באחת עשרה שנה בשילישיו באחד לחודש היה דבריו הוה אליו אמר: ² בז'אים אמר אל-פארעה מלך מצרים ואלה המונע אל-מי דמי בגדרון: ³ הנה אשר ארכ בלבנון ופה ענף וחרש מסל וגבה קומה ובין עבותים היתה צמורתו: ⁴ מים גדלווה תהום וממתהו אתי-נמרטה הילן סביבות מטעה ואת-תעלתינו שלחה אל-יעצ' השדה: ⁵ על-כן גבאה קמותו מכל עצי השדה ותורכינה סרעפתיו ותארנה פארעינו¹¹ ⁶ מפומים ובמים בשלחו: ⁶ בסעפתינו קנונו כל-ענף השמים ותחת פארעינו יילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים: ⁷ ייר בגדלו בארכ דליותינו כי-יה שרשו אל-מים ובים: ⁸ אריזום לא-עוממה בוגרא-אלhim ברוחם לא דמו אל-סעפתינו וערמנים לא-יהו כפראתינו כל-ענ' בגרא-אלhim לא-Ճה אלו בפו: ⁹ כי-הה שעיתוי ברב דליותינו וקנאהו כל-עצי-עדן אשר בן הגאלים: ¹⁰ لكن כה ארכ-אדני והוא ענן אשר גברת בקומה ויתן צמרתון אל-בון עבותים ורם לבבו בגרבו: ¹¹ את-הנו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשו גרשתו: ¹² וכורתהו זרים ערכיו גוים ויטשו אל-הרים ובכל-גאות נפלו דליותינו ותשברנה פארתינו בכל-אפיקי הארץ וירדו מצלו כל-עמי הארץ ויטשו: ¹³ על-מפלתו ושכךנו כל-ענף השמים ואל-פארתו הוו כל חית השדה: ¹⁴ ולמען אשר לא-יגרהור בקומום כל-עצי-מים ולא-יתנו את-צמרתם אל-בון עבותים ולא-יעמדו אליהם בגביהם כל-עתמי מים כי-כלם נתנו לאות אל-ארץ תחתיות בתוך בני אדם אל-ירוד בורס: ¹⁵ כה אמר אדני והוא ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליון את-תתומם ואמנע נהרותיה וכלאו מים ובים ואחד עליון לבנון וכל-עצי השדה עליון עלפה: ¹⁶ מוקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את-ירודי בור וונחמו בארכ תחתיות כל-עצי-עדן מבחר וטוב-לבנון כל-עתמי מים: ¹⁷ גם-הם אתו ירדן שאולה אלה-לילי-חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: ¹⁸ אל-מי דמיות כהה בכובוד ובגודל בעצי-עדן והורדת את-עצי-עדן אל-ארץ תחתיות בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרב הוא פרעעה וכלה המונע נאם אדני יהוה:

"strong= "H6288" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" פארה" =lemma | 11| פארתו | 31:5

Chapter 32

בשתי עשרה שנה בשני عشر חדש באחד לחודש היה דבריו הוה אליו אמר: **בָּרוֹךְ שֶׁאָמַר קִנְהָעֵלְפֿרְעָה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם וְאָמַרְתָּ אֲלֵינוּ כְּפִיר גּוֹסֶם נְדִמֶת וְאַתָּה כְּתָנִים בְּיָמִים וְתַחַג בְּנֵרְחוֹתֶיךָ וְזַחֲלִיכֶם בְּגַלְגָּלִים וְתוֹרָסֶם נְהָרוֹתֶם:**³ כִּי אָמַר אֲדֹנֵי הוּא וּפְרַשְׁתָּוּ עַלְיָן אַתְּרָשָׁתִי: **בְּקֶהָל עֲפָים וְהַעֲלוֹק בְּחַרְמִי:**⁴ גַּוְשְׁתָּר בָּאָרֶץ עַלְפִּנְיָה השָׁדָה אַטִּילָה וְהַשְׁכְּנָתִי עַלְעֻזְבָּשָׁלְמִים וְהַשְׁבָּעָתִי מִמְּקָבָח תִּתְּכַלְּהָאָרֶץ:⁵ **גַּונְתָּתִי אַתְּבָשְׂרָךְ עַלְהָהָרִים וְמַלְאָתִי הַגְּאוֹתָר רְמוֹתֶךָ:**⁶ **וְהַשְׁקִיתִי אֶרְזָ צְפָתָךְ מַדְמָךְ אַלְהָהָרִים וְאַפְקָדִים יְמָלָאָוּ מִמֶּךָּ:**⁷ **וְסִיטִּי בְּכַבּוֹתֶךָ** שלמים והקדמתך את-ככבריהם שמש בענן אכספונו וווח לא-יאיר אוון:⁸ **כָּלְמָאָרוּ אַרְבָּשְׁלָמִים אַקְדָּרוּם עַלְיָר וְתַחַתְּ חַשְׁרָעָלְאַרְצָנָעָן** אֲדֹנֵי יהוה:⁹ **הַכְּעָסָטְלִי לְבָעָמִים רְבָים בְּהַבְּיָאִ שְׁבָרָךְ בְּגָנוֹים עַלְאָרְצָוֹת אֲשֶׁר לְאַיְדָעָתָם:**¹⁰ **וְהַשְׁמָוֹתִי עַלְעִיר עֲמָמִים רְבָים וְמַלְיָהִם יְשָׁעָרוּ** על-יר שער בעופפי חרביו על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך:¹¹ כִּי אָמַר אֲדֹנֵי יהוה חרב מלך-בבל תבוֹאָךְ¹² בחרבות גבורות אפיקל המונע עריציו גוזם כלם ושדדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונייה:¹³ **וְהַבְּדָתִי אַתְּכָלְבָהָמָתָה מַעַל מְנָסָרָבָם וְלֹא מַדְלָחָם רְגָלָדָם עַד וּפְרָסָותָה בְּהַמָּה לְאַתְּדָלָקָם:**¹⁴ **אָז אַשְׁקִיעַ מִימִימָם וְנוֹהָרָתָם כְּשָׁמָן אַוְלֵיר וְהַנְּחָרָה אֲדֹנֵי יהָה:**¹⁵ **בְּתַחַת אַתְּאָרֶץ מִצְרָיִם שְׁמָמָה וְנִשְׁמָמָה אָרֶץ מִמְּלָאָה בְּהַכּוֹתִי אַתְּכָלְיְוָשְׁבִּי בָּה וְיַדְעַו כִּיאָנִי וְהָהָה:**¹⁶ **קִנְהָה הֵיא וְקִזְנָנָה בְּנֹתָה גְּגָוִים תְּקוּנָה אַזְתָּה עַל-מִצְרָיִם וְעַל-כָּלְהָמוֹנָה תְּקוּנָה אָוָתָה נָאָמָן אֲדֹנֵי יהָה:**¹⁷ **וְיָהִי בְּשִׁתְּעִי עֲשָׂרָה שָׁנָה בְּחַמְשָׁה עַשְׁר לְחַדְשָׁה תִּהְיָה דָבְרֵי הָהָרָה אֲלֵי לְאָמָר:**¹⁸ **בָּרוֹךְ אֲדֹם נָהָה עַל-הַמּוֹן מִצְרָיִם וְחוֹדְדוּ אָוָתָה נָאָמָן אֲדֹנֵי יהָה:**¹⁹ **מִקְמָן עַמְתָּה וְחוֹדְדוּ אָוָתָה וּבְנֹתָגִים אָדָם אַל-אָרֶץ תְּחִתָּוֹת אֲתִיזְרוּדִי בָּרוּ:**²⁰ **בְּתֻוּן** חללי-חבר ופלו חרב נתנה משכו אותה וככל-המונייה:²¹ **אַדְבָּרוֹדְלִוְן אֲלֵי גְבוֹרִים מְתוּזָר שָׁאָול אֲתִיזְרוּדִוְן שְׁכַבְנוּ הָעָרְלִים חַלְיָחָרְבָּם אֲשֶׁר וְכָל-קְרָהָלָה סְבִיבָוֹתָיו קְבָרָתָיו כָּלִים הַנּוֹפְלִים בְּחַרְבָּם:**²² **שְׁמָמָה כָּלִים קְרָהָלָה סְבִיבָוֹתָיו קְבָרָתָיו נָתָנוּ כָּלִים קְרָהָלָה סְבִיבָוֹתָיו וְתִי קְרָהָלָה סְבִיבָוֹתָיו כָּלִים חַלְיָחָרְבָּם נָפְלִים בְּחַרְבָּם אֲשֶׁר-נָתָנוּ חַתִּית בָּאָרֶץ חַיִם:**²³ **שְׁמָעֵלִים וְכָל-הָמוֹנָה סְבִיבָוֹתָיו קְבָרָתָה כָּלִים קְרָהָלָה הנּוֹפְלִים בְּחַרְבָּם אֲשֶׁר-יָרְדוּ עַרְלִים | אל-אָרֶץ תְּחִתָּוֹת אֲשֶׁר נָתָנוּ חַתִּית בָּאָרֶץ חַיִם וְשָׁאוּן כָּל-מְתָמָם אֲתִיזְרוּדִי בָּרוּ:**²⁴ **בְּתֻוּן חַלְיָיִם נָתָנוּ מְתָלִים קְרָהָלָה סְבִיבָוֹתָיו קְבָרָתָה כָּלִים חַלְיָיִם וְכָל-הָמוֹנָה סְבִיבָוֹתָיו קְבָרָתָה כָּלִים חַלְיָיִם וְשָׁאוּן כָּל-מְתָמָם אֲתִיזְרוּדִי בָּרוּ:**²⁵ **בְּתֻוּן חַלְיָיִם נָתָנוּ מְתָלִים קְרָהָלָה סְבִיבָוֹתָיו קְבָרָתָה כָּלִים חַלְיָיִם וְשָׁאוּן כָּל-מְתָמָם אֲתִיזְרוּדִי בָּרוּ בְּתֻוּן חַלְיָיִם נָתָנוּ:**²⁶ **שְׁמָשָׁר תְּבִלָּה וְכָל-הָמוֹנָה**

סבירותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כירנתנו חתיהם בארץ חיים:²⁷ וְלֹא ישכּוּ אֶת־גָּבוֹרִים נַפְלִים מַעֲרְלִים אֲשֶׁר יַרְדֵּן־אֹול
בְּכָל־מִלְחָמָת וַיִּתְהַרְבּוּם תְּחִתְּ רָאשֵׂיהם וְתְהִרְבּוּ עַזְנֵתָם עַל־עַצְמוֹתָם כִּי־חַתִּית גְּבוֹרִים בָּאָרֶץ חַיִם:²⁸ ואתה בתורה ערלים תשבר
תשכב אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב:²⁹ שמה אָדוֹם מַלְכֵיכָה וְכָל־נְשֵׂיאָה אֲשֶׁר־נְתַנְתָּנוּ בְּגֻבְרָתָם אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב הַמָּה אֶת־עַרְלִים יְשַׁכּוּ וְאֶת־יְרִדי בָּורָה:
³⁰ שמה נְסִיכִי צָפוֹן כָּלֵם וְכָל־צָדְנִי אֲשֶׁר־יְרִדוּ אֶת־חַלְלִים בְּחַתִּים מְגֻבָּרִים בּוֹשִׁים וְיְשַׁכּוּ עַרְלִים אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב וְשָׂאוּ כְּלָמָתָם אֶת־יְרִדי
בָּורָה:³¹ אָזְתָם וְאֶתְּ פָרָעה וְנָחָם עַל־כָּל־הַמּוֹנוֹ¹¹ חַלְלֵי־חֶרֶב פָרָעה וְכָל־חַלְלוֹ נָאָם אָדוֹני וְהַהֵּה:³² כִּי־תַּמְתִּין אֶת־חַתִּיתָנוּ¹² בארץ חיים והשכָּב
בתורה ערלים אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב פָרָעה וְכָל־הַמּוֹנוֹ נָאָם אָדוֹני וְהַהֵּה:

"strong= "H1995a" x-morph= "He,NcMSC:Sp3ms" lemma= "הַמּוֹנוֹ" ¹¹_{32:31}

"strong= "H2851" x-morph= "He,NcfSC:Sp1cs" lemma= "חַתִּיתִי" ¹²_{32:32}

Chapter 33

¹ יְהִי דְּבָרֵיהָוּ אֶלְיָהָוָה אֱלֹהִים דָּבָר אֶל־בְּנֵי־עַמָּךְ וְאָמְרָת אֲלֵיכָם אָרֶץ כִּי־אָבָיא עַלְיהָ חֶרֶב וְלֹקְחוּ עַמְּדָה־אָרֶץ אֲישׁ אֶחָד מִקְצֵיכֶם וְנִתְנַנְתָּנוּ
אתָנוּ לְהָם לְצֹפָה:³ וּרְאֵה אֶת־חֶרֶב בָּאה עַל־הָאָרֶץ וְתַקְעֵעַ בְּשִׁופָר וְהַזְּהִיר אֶת־הָעָם: ⁴ וְשָׁמַעַת הַשְׁמָעָה אֶת־קָול הַשִּׁופָר וְלֹא נִזְהָר וְתַבּוֹא חֶרֶב
וְתַקְחֵהוּ דָמָנוּ בְּרָאשָׁוּ וְיָהִי:⁵ אֶת־קָול הַשִׁופָר שָׁמַעַת וְלֹא נִזְהָר דָמָנוּ בְּזַהֲרָה וְהַזְּהִיר אֶת־חֶרֶב בָּאָה
וְלֹא־תַקְעֵעַ בְּשִׁופָר וְהָעָם לֹא־נִזְהָר וְתַבּוֹא חֶרֶב וְתַקְחֵהוּ שָׁמַעַת מִלְטָה:⁶ וְהַצְפָה כִּי־יָרָא אֶת־חֶרֶב בָּאָה
לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעַת מִפְּנֵי דָבָר וְחַהְרָת אֶתְמָמָנוּ:⁸ בְּאָמָרִי לְרַשְׁעָה מְעוֹת תְּמָוֹת וְלֹא דָבָר תַּלְהֵר רַשְׁעָה מִדְרְכֵנוּ הוּא רַשְׁעָה
וְזַמְּנוּ בָּאָבָקָש:⁹ זַאֲתָה כִּי־חַתִּיתָתָךְ רַשְׁעָה מִדְרְכֵנוּ וְלֹא־שָׁבַב מִלְפָנָה וְאַתָּה נִפְשַׁר אֶתְמָמָנוּ¹⁰ וְאַתָּה בָּנָא־אֶצְלָתָךְ
אָמָר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־אָמָרְתָם לְאָמָר כִּי־יָפְשַׁעַנוּ וְחַטָּאתָנוּ עַל־יָנוּנוּ וּבָם אָנְחָנוּ נִמְקָם וְאַרְנָה נִחְיָה:¹¹ אָמָר אֶל־יִלְמָד חַיָּנִי | נָאָם | אָדוֹן
וְהָהָה אָמָ-חַפְּצָךְ בְּמֹתָרָה רַשְׁעָה כִּי־אָמָ-בָשָׁב רַשְׁעָה מִדְרְכֵנוּ וְתַקְחֵהוּ שָׁמַעַת
אָמָר אֶל־בְּנֵי־עַמָּךְ צָדִיק תַּלְהֵר פְּנֵי בְּיַם פְּשָׁעָה וְרַשְׁעָתָה הרשע לְאַלְמָכְתֵּינוּ¹¹ לְאַלְמָכְתֵּינוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל:¹² וְאַתָּה בָּנָא־אֶצְלָתָךְ
חַטָּאתָנוּ:¹³ בְּאָמָרִי לְצִדְקָה חַיָּה יְתָהָה וְקוֹא-בְּטָח עַל־צָדִיקָתָךְ¹¹ לְאַלְמָכְתֵּינוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
לְרַשְׁעָה מְעוֹת תְּמָוֹת וְשָׁב מִחְפָּאָתוֹ וְעַשָּׂה מִשְׁפָּט וְאַזְדָּקָה:¹⁵ חַבְלָל יְשִׁיבָה גָּזָה וְשָׁלָמָה בְּחַקְוֹת הַחַיִם הַלְּרָאָה לְבָלְתִי עֲשָׂות עַל־חַיָּה לְחַיָּה
קְמוֹת:¹⁶ כָּל־חַטָּאתָנוּ¹² אֲשֶׁר שָׁרַטְתָּא לְאַתָּה נְתַנָּה לְעַמְּךָ¹⁷ אָמָרוּ בְּנֵי עַמְּךָ לֹא יַתְכַן דָּרָן אָדוֹן וְתַבּוֹה דָרְכָם
לְאַתְכָן:¹⁸ בְּשׁוֹבְכִידְקָה מִצְדָּקָה וְעַזְלָה עַזְלָה וְמִתְנַתָּה בָּהֶם:¹⁹ וּבְשׁוֹבְכִידְקָה רַשְׁעָה עַל־רַשְׁעָה וְעַזְלָה
יַתְכַן דָּרָן אָדוֹן אֲשֶׁר־כָּדְקָו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:²⁰ וְאַמְרָתָם לְאָדָם
מִירְוְשָׁלָם לְאָמָר הַכְּתָה הָעִיר:²² וְיִדְיָהוָה חַתִּית אֶלְיָהָוָה תַּחֲנוּנָה אֶלְיָהָוָה
עַד:²³ וְיִהְיָה דְּבָרֵיהָוָה אֶלְיָהָוָה:²⁴ בָּנָא־אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזְבְּחָתָה
וְאַנְחָנוּ נָבִים לְנוּ נְתַנָּה הָאָרֶץ לְמִזְרָחָה:²⁵ לְכָן אָמָר אֶל־יִלְמָד כִּי־אָדוֹן
תְּשִׁפְכוּ וְהָאָרֶץ תְּרוּשָׁה:²⁶ עַמְּדָתָם עַל־חַרְבָּכָם עַשְׁתִּין תְּזַעַבְתָּה וְאַיִשׁ אֶת־אֲתָאָתָךְ רַעַת וְהָאָרֶץ תְּרוּשָׁה:²⁷ כְּהַדְמָאָה אֶל־הָאָמָר
אָדוֹן וְיִהְיָה חַיָּנִי אָמְלָא אֶשְׁר־בְּחַרְבָּתָךְ בְּחַרְבָּבָךְ יְלָא
וְנִשְׁבְּרָת לְאָלָי תְּשִׁבְתָּה שָׁנָה בְּעַשְׂרֵה שָׁנָה בְּעַשְׂרֵה
בְּעַשְׂרֵה אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְמִשְׁלָמָה וְנִשְׁבְּתָה גָּזָה וְשָׁמָמָה
עַל־כָּל־תוֹבָתָם אֲשֶׁר עָשָׂו:³⁰ זַאֲתָה בָּנָא־מַנְדָּבִים כְּרָא־בָּרָא הַקְּיָוֹת וְבַפְּתָחָי הַבְּטָמִים וְדַבְּרָקָד אֶת־אֲחָיו
לְאָמָר בָּאָדָם וְשָׁמְעוּ מִהְדָּרָה הַזְּדָקָה וְפְנֵי הַשְׁדָה וְלֹא־פְנֵי
זַעֲגָבִים בְּפִיהָם הַמָּה עָשָׂו בְּצַעַם לְבָם הַלְּךָן:³² וְהַנְּקָה עַל־מִצְבָּה
בְּבָאָה הָנָה בָּאָה וְזַעֲדָו כִּי־נְבָא הַיִּהְבָּה בְּתַזְקָם:³³

"strong= "H6666" x-morph= "He,NcfSC:Sp3ms" lemma= "צָדָקָה" ¹¹_{33:13}

"strong= "H2403b" x-morph= "He,NcfSC:Sp3ms" lemma= "חַטָּאתָנוּ" ¹²_{33:16}

Chapter 34

¹ יְהִי דְּבָרֵיהָוָה אֶלְיָהָוָה:² בָּנָא־מַנְדָּבִים הַנְּבָא עַל־רֹעַי וְשָׁרָאָל אֶלְיָהָם וְרַעַי־שָׁרָאָל אֶלְיָהָוָה
רֹעַי אָזְמָעָה הַלְּוָא הַצָּאן וְרֹעַי הַרְעִים:³ אֶת־חַחְלָבָת תְּאַכְלֵוּ וְאֶת־הַצָּאָר תְּלַבְשׁוּ הַבְּרִיאָה וְתַבְחַנוּ הַצָּאן לְאַתְעָן:⁴ אֶת־הַנְּחָלֹת לְאַחֲקָם
וְאֶת־הַחַולָה לְאַיְרָפָתָם וְלַנְּשַׁבְּרָת לְאָלָי חַבְשָׁתָם וְאֶת־הַנְּדַחַת לְאָלָי שְׁבָתָם וְבַחֲזָקָה
וְלַעֲגָלָה וְמִבְּקָשׁ:⁵ יְשַׁגּוּ צָאָן אֲבָנִי בְּכָל־הַהְרִים וְעַל־כָּל־גְּבָעָה רַמָּה וְעַל־כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ גְּפָצָה
צָאָן וְאַיְרָשׁוּ וְאַיְרָשׁוּ מִבְּקָשׁ:⁶ לְכָן רֹעַי שָׁמְעוּ אֶת־דָבָר הַזָּהָה:⁸ חַיָּנִי נָאָם | אָדוֹן יְהָה אַמְלָא יְעַן הַיּוֹתִיצָנִי | לְבָנָה וְתַהְיָה צָאָן לְאַחֲלָה
לְכָל־חַיָּת הַשְׁדָה מְאֹן רַעַת וְלַא־דָרְשָׁוּ רַעַת אֲתִצְעָנִי וְאֶת־צָעָנִי לְאַרְעָם כָּל־הָרִים שָׁמְעוּ דְבָרֵיהָוָה:¹⁰ אָדוֹן
אָדוֹן יְהָה הַנְּנִי אֶל־הָרִים וְדַרְשָׁתִי אֶת־צָעָנִי מִזְבָּחָנִי וְהַשְׁבָּתִים צָאָן וְלַא־תַּהְיָה

לهم לאכלתך ¹¹ כי אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאניך ובקרתים: ¹² כבקרת רעה עדתו ביום ימיהוthon בتوزר-צאנון נפרשות כן אבקר את צאניך והצלתני אתך מכל המקומות אשר פוצו שם ביום ענן וערפל: ¹³ והוצאותיהם מוקהימים וקbatchים מוקהזרות והביאתים אל-אדים ורעתים אל-הרי וישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: ¹⁴ במרעה-טוב ארעה אתם ובהרי מרים-ישראל אליו יהיה נזהם שם תרכזנה בוניה טוב ומرعاה שמן תרעינה אל-הרי וישראל: ¹⁵ אני ארעה צאני ואני ארבעים נאם אדני יהוה: ¹⁶ אתי האבדת אבקש ואתי הנזחת אשבי ולנשברת אחבות ואתי-השלה אוחזק ואתי-השלה אושם מרים ארעה במשפט: ¹⁷ ואתה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בירשה לשא לאילים ולעתודים: ¹⁸ המכט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מראיעיכם תרמסו ברגליםכם ומשקעיםם תשטו ואת הנוטלים ברגליםם תרפסו: ¹⁹ צעאני מרים רגיליםם תרעינה ומראש רגיליםם תשתינה: ²⁰ וכן כה אמר אדני יהוה אלהים הנני אני שפטתי בירשה בריה ובינו שה רזה: ²¹ וכן בצד ובכתף תהזפו ובקריניכם תניחו כל-הנחלות עד אשר הפיצותם אותן אמתה אל-החזקה: ²² והושעתני לצאני ולא-תהיינה עוד לבן ושפטתי בין מה לשאה: ²³ ווקממי עלייהם רעה אחד ורעה אתך את עבדי דוד הוא ורעה אתם ווקאי היה להן לרעה: ²⁴ אני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברת: ²⁵ וכורת לי הם ברית שלום והשבתי זיה-הרע מהארץ וישבו במדבר לבטח וישנו בערים: ²⁶ ונתתי אוטם וסביבות גבעתי ברכה והוודה הנטט בעתו גשמי ברכה יהיו: ²⁷ וננתן עץ השדה את-פראו והארץ נתן יובליה והוא עיל-אדיםם לבטח וידוע כי אני יהוה בשבורי אתי-מטעת עולם והצלתים מיד העבדים בהם: ²⁸ ולא-יהו עוד בז לגנים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד: ²⁹ והקממי להם מען לשם ולא-יהו עוד אספי רעב בארץ ולא-ישאו עוד כל-הנוגים: ³⁰ יידעו כי אני יהוה אלהים אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: ³¹ ואtan צעני צאן מרעיתים אדם אתם אני אלהים נאם אדני יהוה: ⁹

Chapter 35

¹ יהוי דבריהו אליו לאמור: ² בזאים שים פניך על-הר שער והנבא עליו: ³ ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר-שער ונטיתי ידי עליך ונתתיך שטחה ומתקה: ⁴ עירך חרבנה אישים ואתה שטחה תהייה יידעתי כי אני יהוה: ⁵ עוזן היה לך איבת עולם וגתרת אטיבני ישראל על-ידי-חרב בעת أيام בעז עז קץ: ⁶ لكن כי אני נאם אדני יהוה כוילם אעשן ודם ירדפן אסלא דם שנאת ודם ירדפן: ⁷ וגתתיך את-הר שטחה ומתקה והכՐתיך ממןנו עבר ושב: ⁸ ומלאתו את-היריו חללו גבעותן וגאותן וכל-אפיקוך חללי-חרב ופל ביהם: ⁹ שטחים זולם ואתנער ועריך לא תישבנה ¹¹ ידעתי אפיך וכקנאתך אשר עשתה משנתיך בם ונודעתה בם מאשר אשפטך: ¹² יידעתי כי אני יהוה لكن כי אני נאם אדני יהוה ועשיתי אפיך וכקנאתך אשר עשתה משנתיך בם ונודעתה בם מאשר אשפטך: ¹³ וגתתנו לאכלתך: ¹⁴ עוזן נתנו לך לאכלתך: ¹⁵ כשמתקתך לנחלת בית-ישראל על אשר-שטחה כןעשה לך אני שטחתך תהייה הר-שער וכל-אדים כלה יידעו כי אני יהוה: ⁹

"strong= "H7725" x-morph= "He,Vqi3fp" lemma= "שוב" 35:9 ¹¹ תשׁבֹּנָה | ma= lemma | strong= "H8074" x-morph= "He,Vqp3fs" lemma= "שְׁמָמָה" 35:12 ¹²

Chapter 36

¹ אתה בזאים הנבא אל-הרי וישראל ואמרת הרוי וישראל שמעו דבריהו: ² כה אמר אדני יהוה עלייכם האובע ובמאות עולם למורשה היתה לנו: ³ لكن הגבא ואמורת כה אמר כה-אדני יהוה יען בזען שמות ושהא-אתכם מסבוב להיותכם מורהשה לשארית הגנים ותעלון על-משפט לשון ודברת-עם: ⁴ لكن הרוי וישראל שמעו דבר-אדני יהוה לבר וולעג לשארית הגנים אשר מסביב: ⁵ لكن כה אמר אדני יהוה אסלא באש קנאתי דברת השטחים ולערבים הנזבות אשר היו לבר וולעג לשארית הגנים אשר מסביב: ⁶ لكن למורשה בשחתת כל-לבב בשאט נפש לעמן מגירה לבר: ⁷ וכן הנבא על-שארית הגנים ועל-אדים כלא אשר נתנו את-ארצני | יהם למורשה בקנאתי ובחתמי דברתינו יען כל-הנוגים ונשאתם: ⁸ כן כה אמר אדני יהוה אני נשאת את-ידי אסלא הגנים אשר لكم מסביב המה כל-מפתם וישאו: ⁹ ואתם הרוי וישראל עופכם תתנו וניריכם תshawo לעמך ישראל כי קרבו לבוא: ¹⁰ כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: ¹¹ והרביית עלייכם אדים כל-בית ישראל כל-הנשבות העולים והחרבות תבניהם: ¹² והרביית עלייכם אדים ובמה ורבו וՓכו והושבתי אתכם קקדומותיכם והטבתם מראשתיכם ולודעתם כי אני יהוה: ¹³ והולכתו עלייכם אדים את-עמי וישראל וירושו והיית להם לנמלה ולא-תוסף עוד לשכלם: ¹⁴ כן כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדים את ¹¹ ומשכת גור ¹² היה: ¹⁵ لكن אדים לאי-אכלו עוד וגור ¹³ לא תשכלי-עד ¹⁴ נאם אדני יהוה: ¹⁶ וב-אדים בית ישראל כל-הנוגם וחרפת עמים לא תשכלי-עד וגור ¹⁵ לא-תשכלי-עד ¹⁶ עוד נאם אדני יהוה: ¹⁷ וב-אדים בית ישראל שבים על-אדמותם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כתמתה הנזהה היטה דרכם לפני: ¹⁸ ואשפוך חמתו עלייהם על-הדים אשר-שפכו על-הארץ ובגלויהם טמאו: ¹⁹ אפיך אתם בגנים ויזרו בארכותם בדרכם ובעלילותם שפטתיהם: ²⁰ יובאו אל-הנוגם אשר-באו שם ויחלו את-שם קדשי באמר להם עמי יהוה אלה ומארכו יזאו: ²¹ ואחמל על-שם קדשי אשר-בלו בית ישראל בגנים אשר-באו שם: ²² וכן

אכזר לבי-ישראל כי אמי יהוה לא מעוכם אני עשה בבית יהודאי אשר חללו תם בגוים אשר-באתם שם:
2² והקדשתי את-שמי הנגיד המחול בוגויים אשר חללו תם בתוכם וידעו הגויים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעינייהם:
24² ולקחתני אתכם מורה-גנום ובקביעה אתכם מכל הארץ והבאתי אתכם אל-אדמתכם:²⁵ זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל-גלויליכם אחריו אתכם:²⁶ ננתני לכם לב חזש ורום חדש אתה בקרובכם וסתורי את-לב האבן מבשרכם וננתני לכם לבبشر:²⁷ ואתירוחי אתן בקרובכם ועשויית אשתר-בחקי תלכו ומשפטו תשמרו ועשיתם:²⁸ יושבתם בארץ אשר נתתי לאביכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:²⁹ והושעתני אתכם מכל טמאותיכם וקרואתי אל-דגן והרבינו אתנו ולא-אתן עלייכם רעב:³⁰ והרבינו את-פְּרִי העץ ותונבות השדה למعلن אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בוגויים:³¹ אחכרתם את-זריכיכם הרעים ומעליליכם אשר לא-יתווים נקחתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם:³² לא למעוכם אני-עשה נאם אדני יהוה יוזע לכם בזעם והקלמו מדריכיכם בית ישראל:³³ כה אמר אדני יהוה ביום טהרו אתכם מכל עונתיכם וושובתני את-הערלים ונבנו החרבונות:³⁴ הארץ נשמה תעדת תחת אשר היה שמקה לעני קל-זובר:³⁵ ואמרנו הארץ הלאו הנשלה היהת כנגיד-ך והערים החרבנות והגנשות והנהרסות בצדאות ישבו:³⁶ וידעו הגויים אשר ישארו סביבותיכם כי | אני יהוה בניתי הנחרשות נטעתי הנשלה אני יהוה דברתני ועשיתני:³⁷ כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבי-ישראל לעשות להם ארבה אתם צאן אדק:³⁸ צאנו קדשים כaan וירושלם במושדיה כן תהיינה העמים החרבנות מלאות צאן אדם יודעו כי אני יהוה:

Chapter 37

היתה על ידיהוה ויצאנו ברוח יהוה ונחני בתר הכהעה והיא מלאה עצמות² והעבורי עליים סביר | סביר והנה רבות מאד על פנינו
הבקעה והנה ישות מקד³ ויאמר אליו בראם התchingה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת⁴ ויאמר אליו הנבא על העצמות
ה האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבריהוה⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רום וחיתם⁶ גנטתי
עליכם גדים והעלתי עלייכם בשר וקרומי עלייכם עור וגנתתי בכם רום וחיתם וידעתם כי אני יהוה⁷ נבאתי כאשר צויתי ויהי קול
זה הבאי והנה ערש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו⁸ וראייתו והנה עליים גדים ובשר עליה וקרם עליים עור מלמעלה ורום אין בהם:
ויאמר אליו הנבא אל הרים הנבא בראם ואמרת אל הרום מהארוך מהארוך | אדני יהוה מארבע רוחות באו הרום ומפני ברוגים האלה ויחיו:⁹
והנבאתי כאשר צוינו ותבוא בכם הרום ויחיו ויעמדו על רגליים חול גדול מאד-מאדים¹⁰ ויאמר אליו בראם העצמות האלה כל בית
ישראל הכהה אמרים בשבוע עצמותינו ואבבה תקוננו נגנון לנו:¹¹ לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמרו אדני יהוה הנה אני פתח
את קברותיכם והעלתי אתכם מקריםתיכם עמי וhabati אתכם אל-אקמת ישראל:¹² וידעתם כי אני יהנה בפתחם את קבריםיכם
ובהעלותי אתכם מקריםתיכם עמי:¹³ ונתתי רוחי בכם וחיתם והנחתתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי אני יהנה דברתני ועשיתו
נאמי יהוה:¹⁴ ונתי דבריהוה אליו לאכרי:¹⁵ ואתה בראם קח-לען עץ אחיך וכtab עליו ליהודה ובני ישראל חבירו¹⁶ ולחות עץ אחיך וכtab
עליו לישוף עץ אפרים וכלה-ביה ישראל חבירו:¹⁷ וקרב אתם אחיך אל-אחד לך לעץ אחיך והוא לאחיך בידך:¹⁸ ואasher יאמרו אלה בני
עמך לאמר הלו-יתגיד לנו מה-אללה לך:¹⁹ דבר אלהים כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבט ישראל
חבירו²⁰ ונתתי אותך עליו את-עץ יהודה ושיתם לעץ אחיך והוא אחיך בידך לעיניהם:²¹ ודבר
אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את-בנוי ישראל מלבדם הגנים אשר הילכו-שם וקבעתי אתם מסביב והבאתי אתם אל-אדמתם:
ושיתם אתם לנו אחד בארץ בהרי ישראל ומולן אחד יהיה לכם למלך ולמלך וליא יהו-ודע²² לשני גנים ולא יתכו עוד לשתי ממלכות עוד:
ולא יטמאו עוד בגוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתכם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והוועיל לעם
אני אלה להם לאלהים:²³ ועבדי דוד מלך עליהם ורואה אחד יהוה לכלם ובמושפטו ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם:²⁴ וישבחן על הארץ
אשר נתתי לך לעבדך לשורבך אבותיכם ושבנו עליה ה' מה ובניהם ובניהם עדר-עולם ודוד עבדך ונשיא להם לעולם:²⁵ וכרתתי
לهم ברית שלום ברית עולם יהוה אתם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם:²⁶ וזה היה משכך עליים והיעתי להם
אליהם ומה יהו-ודע²⁷ וכי אני יהוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם:

"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" =lemma | ¹¹_{חֶבְרוֹן} | 37:16
"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" =lemma | ¹²_{חֶבְרוֹן} | 37:16
"strong= "H2270" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" =lemma | ¹³_{חֶבְרוֹן} | 37:19
"strong= "H1961" x-morph= "He,Vqi3ms" =lemma | ¹⁴_{הַיּוֹת} | 37:22

Chapter 38

Chapter 39

ואתה בראדם הנבאה על-ג'וג ואמרתך כה אמר אדני יהוה הנני אלין ג'וג נשייה ראש משך ותבל:² ששבתוין ושותאות והעליתיך מירכתי אפונן והבאותך על-הרי ישראל:³ והכיתוי קשתח פיד שמאולן וחציך פיד ימינך אפoil:⁴ על-הריו ישראל תפול אתה וכל-אנפונן ועפניהם אשר אמר לעיט צפור כל-קנף וחיתת השדה נמתיר לאכללה:⁵ על-פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:⁶ שלחתיאש בקמונג ובוישבי האים לבטוח וידעו כי אני יהוה:⁷ ואת-שים קדשי אודיע בתוך עמי וישראל ולא-אתל את-שם קדשי עוד וידעו הגויים כי אני יהוה קדוש בישראל:⁸ הנה באהו ונזהתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברת:⁹ ווצאו ושבו ערי ישראל ובערו והשיקו בנשך ומגן וגנה בקשת ובחזים ובמקל יד ברמה ובערו בהם אש בעב שנים:¹⁰ ולא-ישאו עצם מוקהשזה ולא-יחטבו מוקהעריהם כי בנשך יברוריאש ושללו את-שליליהם ובזוז את-בזיזיהם נאם אדני יהוה:¹¹ וזה ביום הלהוא אנתן לנויג | מקום-שם קבר בישראל ג' העבריט קדמתם הם וחסמתם זיא את-העברית וקברו שם את-ג'וג ואת-כל-המנוה וזרלאו גיא המכון גוג:¹² וקברים בית ישראל טהר את-הארץ שבעה חדשים:¹³ וקברו כל-עם קלאו והיה להם לשם يوم הכהני נאם אדני יהוה:¹⁴ ואנשי טמייד יבדילו עברים באלוז מקברים את-העברית את-הנותרים על-פני הארץ לטהרה מkaza שבעה-חדים יחקר:¹⁵ ועברו העברים הארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון עד קברו אתון המקברים אל-גיא המכון גוג:¹⁶ גג שטמ"יר המונה וטהרו הארץ:¹⁷ ואתלה בראלים כה-אמיר | אדני יהוה אמר לצפור כל-קנף ולל | חיתת השדה הקבצנו ובאו האספנו מסביב עלי-זבח, אשר אני זבח לכם זבח גודול על הריו ישראל ואכלתם בשור ושתייתם דם:¹⁸ בשער גבורים תאכלו זדים נשאי הארץ תשטו אילום כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם:¹⁹ ואכלתם חלב לשבעה ושתייתם דם לשקרון מזבחיו אשר-זבחתינו לכם:²⁰ ושבעתם על-שלחני סוס ורכב גבורה וכל-איש מלחהה נאם אדני יהוה:²¹ נתתני את-כובזוי בגוים וראו כל-הגויים את-משפטך אשר עשתי ואת-ידי אשרשטי בהם:²² וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מניהום ההוא והלאה:²³ וידעו הגויים כי בעזם גלו בית-ישראל על אשר מעלו-בי ואסתר פני מהם ואתנמנ בזיד צריהם ויפול בחרב כלם:²⁴ בטמאתם וכופשיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם:²⁵ لكن כה אמר אדני יהוה עתה אשבי את-שביתת²⁶ יעקב וויחממי כל-בית ישראל וקנאתי לשם קדשי:²⁶ וונשואת-כל-מלותם ואת-כל-מעלטם אשר מעלו-בי בשבתם על-אדמתם לבטה ואנו מחרוד:²⁷ בשוטבי אוטם מזקעמים וקברצתי אתם מארצאות איביהם נקדשתי גם לעיני הגויים רביים:²⁸ וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלוותי אתם אל-הגויים וכונסתים על-אדמתם ולא-אותיר עוד מהם שם:²⁹ ולא-אסתר עוז פני מהם אשר שפכתי את-רוחמי על-בית ישראל נאם אדני יהוה:

"strong= "H7622" x-morph= "He,Ncfsc" =lemma שבות | ¹¹ 39:25

Chapter 40

¹ בעשרים וחמש שנה לגולונו בראש השנה בעשרו לחץ ב ארבע עשרה שנה אחר הכתה העיר עצם | היום הזה הייתה עלי
זידיה והיבא אתי שפה: ² במראות אלהים הביאנו אל-ארץ ישראל וינויחי אל-הר גביה מאי ועלו כמבנה-עיר מונגב: ³ יוביא אוטי שמה
והנה איש מראתו כمراה נחתת ותול-פשתום בינו וקנה המכח והוא עמד בשער: ⁴ יזבר אל-האיש בן-אדם ראה בעיניו ובאזורן שכלע
ושים לבב לכל אשר-אני מראה אולר כי למן הראותה הבאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל: ⁵ הנה חומה מותח
לבית סביר | סביר וביד האיש קנה המכדה שש-אמות באמה וטפח ומיד אתרחוב הבנו קנה אחד וקומה קנה אחד: ⁶ יוביא אל-שער אשר
פנוי דרך החקיימה ועל במעלתו ¹¹ ומיד | את-סף השער קנה אחד רחוב ואת-סף אמר קנה אחד רחוב: ⁷ הנה אמר קנה אחד רחוב
רחוב ובין התאים חמיש אמות וסף השער מצט אל-השער מהתה אמר קנה אחד: ⁸ ומיד את-אלם השער מהבית קנה אחד: ⁹ ומיד את-אלם
השער שמנה אמות ואילו ¹² שתים אמות ואלם השער מפה ושלשה מפה מפה מודה אחת
לששתם וכןה אחת לאלם מפה ומפו: ¹¹ ומיד אתרחוב פתח-השער עשר אמות אורך השער שלוש עשרה אמות: ¹² גובל לפני התאות
אקה אהת ואמרה-אהת גובל מפה והטה ששי-אמות מפו ושש אמות מפו: ¹³ ומיד את-השער מגן התא לגנו רחוב עשרים וחמש אמות פתח
גנד פתח: ¹⁴ ויעש את-אלים שני אמה ואל-אל' החצר השער סביר | סביר: ¹⁵ ועל פניו השער האיתון ¹³ על-לפני אלם השער הפנימי
חמשים אקה: ¹⁶ וחלונות אטמות אל-ההטמים ואל-אליהמה לפניה לשער סביר | סביר ובן לאלומות וחלונות סביר | סביר לפניהם
ואל-אל תמים: ¹⁷ יובי אני אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורכפה עשו לחצר סביר | סביר שלשים לשכות אל-הרצפה: ¹⁸ והרצפה
אל-כתר השערים לעקת אורך השערים הרצפה התחתונה: ¹⁹ ומיד רחוב מלפני השער המתחונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדדים ואתפון: ²⁰ והשער אשר פנוי דרך הatzfon לחצר החיצונה מגד ארכו ורוחבו: ²¹ ותאזו ¹⁴ שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ¹⁵ ואילו ¹⁶
היה מקצת השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחב חמיש ועשרים באמה: ²² ושער לחצר הפנימי גנד השער לצפון ולקדדים ומיד שער אל-שער מאה אמה:
קדדים ובמלות שבע עילובו ואילו ¹⁰ לפניهم: ²³ ושער לחצר הפנימי גנד השער לצפון ולקדדים ומיד שער אל-שער מאה אמה:
וילכני דרך הדרום והנה-שער דרך הדרום ומגד אילו ¹¹ ואילו ¹² מקומות האלה: ²⁵ וחלונות לו ואילו ¹³ סביר | סביר בחלונות
האלה חמישים אמה ארוך ורחב חמיש ועשרים אמה: ²⁶ וממלות שבעה עולות ¹⁴ ואילו ¹⁶ לפניים ותמים לו אחד מפו ואחד מפו
אל-אלים: ²⁷ ושער לחצר הפנימי דרך הדרום ומגד שער אל-השער דרך הדרום מאה אמות: ²⁸ יובי אני אל-חצר הפנימי בשער הדרום
ומגד את-השער מקומות האלה: ²⁹ ותאזו ¹⁸ ואילו ¹⁹ ואילו ²⁰ מקומות האלה לו ולאלמו ¹¹ סביר | סביר חמישים אמה
ארוך ורחב עשרים וחמש אמות: ³⁰ ואלמות סביר | סביר ארוך חמיש ועשרים אמה ורחב חמיש אמות: ³¹ ואילו ²² אל-חצר החיצונה
ותכונים אל-אלו ²³ וממלות שמונה מעליו ¹²: ³² יובי אני אל-החצר הפנימי דרך הקדים ומגד את-השער מקומות האלה: ³³ ותאזו ²⁵
ואילו ²⁶ ואילמו ²⁷ מקומות האלה וחלונות לו ולאילו ²⁸ סביר | סביר ארוך חמישים אמה ורחב חמיש ועשרים אמה: ³⁴ ואילמו ²⁹ לחצר
החיצונה ותמים אל-אלו ³⁰ מפו ומפו ושמנה מעליות מעליו ³¹ יובי אני אל-שער הצפון ומגד מקומות האלה: ³⁶ ותאזו ³² אל-אלו ³³
ואילפו ³⁴ וחלונות לו סביר | סביר ארוך חמישים אמה ורחב חמיש ועשרים אמה: ³⁷ ואילו ³⁵ לחצר החיצונה ותמים אל-אלו ³⁶ מפו
ומפו ושמנה מעליות מעליו ³⁷ חולשה ופתחה באלים השערים שם זיהו את-העה: ³⁹ ובאלם השער שניהם שלחנות מפו ושןים
שלחנות מפה לשחות אליהם העולה והחטא והאשם: ⁴⁰ ואל-הכתר מחוץה לעולה לפתח השער הצפונה שענים שלחנות ואל-הכתר
זאתה אשר לאלם השער שניהם שלחנות: ⁴¹ ארבעה שלחנות מפה ורבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליוים ישתחוו:
וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליוים וינויחו את-הכלים אשר ישתחוו
את-העליה בס והבקב: ⁴³ ותשפטים טפח אחד מוכנים בבית סביר | סביר ואל-השלוחות בשער הקרבן: ⁴⁴ וממחוצה לשער הפנימי לשחות
שרים בחצר הפנימי אשר אל-כתר שער הצפון וণיהם דרך הדרום אחד אל-כתר שער הקדים פנוי דרך הצפון: ⁴⁵ יזבר אליו זה הלשכה
אשר פנוי דרך הדרום לכחנים שמרי משמרת הבית: ⁴⁶ וחלשה אשר פנוי דרך הצפון לכחנים שמרי משמרת המשבח בבני-ישראל
הקרבים מבני-ישראל אל-יהוה לשרתונ: ⁴⁷ ומיד את-החצר ארך | מהא אכמה ורחב אמה מרעתה והמוגם לפני הבית: ⁴⁸ יובי אני אל-אלם
הבית ומיד אל-אלם חמיש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: ⁴⁹ ארך האלה עשרים חמיש אמה ורחב
עשתי עשרה אמה ובמלות אשר עלו אליו ועמדים אל-האלים אחד מפה ואחד מפה:

"strong= "b:H4609b" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" =lemma="מעלה" ¹¹ 6:40:6
 "strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="איול" ¹² 9:40:9
 "strong= "d:H2978" x-morph= "He,Td:Ncmsa" =lemma="יאתון" ¹³ 15:40:15
 "strong= "c:H8372" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="תא" ¹⁴ 21:40:21
 "strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="איול" ¹⁵ 21:40:21
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אילם" ¹⁶ 21:40:21
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אילם" ¹⁰ 22:40:22
 "strong= "c:H2474" x-morph= "He,C:Ncbsc:Sp3ms" =lemma="חולון" ¹⁷ 22:40:22
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms" =lemma="אילם" ¹⁸ 22:40:22

"strong= "c:H8561" x-morph= "He,C:Ncfsc:Sp3ms lemma= תמרו | 19|40:22
 "strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אל | 20|40:24
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילים | 21|40:24
 "strong= "c:l:H0361" x-morph= "He,C:R:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 22|40:25
 "strong= "H5930c" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms lemma= עלתו | 23|40:26
 "strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmpc:Sp3ms lemma= מעלה | 24|40:26
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 25|40:26
 "strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אל | 26|40:26
 "strong= "c:H8372" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= תא | 27|40:29
 "strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= איל | 28|40:29
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 29|40:29
 "strong= "c:l:H0361" x-morph= "He,C:R:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 30|40:29
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 31|40:31
 "strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= איל | 32|40:31
 "strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= מעלה | 33|40:31
 "strong= "H8372" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= תא | 34|40:33
 "strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= איל | 35|40:33
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 36|40:33
 "strong= "c:l:H0361" x-morph= "He,C:R:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 37|40:33
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 38|40:34
 "strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= אל | 39|40:34
 "strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= מעלה | 40|40:34
 "strong= "H8372" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= תא | 41|40:36
 "strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= איל | 42|40:36
 "strong= "c:H0361" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= אילם | 43|40:36
 "strong= "c:H0352b" x-morph= "He,C:Ncmsc:Sp3ms lemma= איל | 44|40:37
 "strong= "H0352b" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= איל | 45|40:37
 "strong= "H4608" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= מעלה | 46|40:37

Chapter 41

¹ יוביאנו אל-ההיכל וימד את-האלים שיש-אמות וחב-מפו ושי-אמות-רחב מפוזר באהל:² ורחב הפתח עשר אמות וכתפו הפתה חקש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אלה ורחב עשרים אמה: ³ ובא לפניה ימד איל-הפתח שעתם אמות והפתח שער אמות ורחב הפתח שבע אמות:⁴ וימד את-ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל-פני ההיכל וימד איל-הפתח שער אילם בקדשים:⁵ וימד קיר-הבית שיש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביר | סביר לבית סביר: ⁶ הצלעות צלע אל-צלע שלושים ושלשים פעים אמורים באאות בקייר אשר-הבית לצלעות סביר | סביר לבית אהוזים ולא-יהו אהוזים בקייר הבית: ⁷ וורתה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב-הבית למעלה סביר | סביר לבית עליין רחבי-לbijת למעלה וכן במתנתונה עליה על-העלונה לתיכון:⁸ וראיתי לבית גבה סביר | סביר מיסודות⁹ הצלעות מלו הקנה שש אמות אצלה: ⁹ ורחב הקור אשר-לצלע אל-החו צחק אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית:¹⁰ ובין הלשונות ורחב עשרים אמה סביר לבית סביר | סביר:¹¹ פותח הצלע למנוח פותח אחד-דין הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקומ המנוח חקש אמות סביר | סביר:¹² והבנין אשר-לפני הגזירה פאת דרכיהם רחוב שעבורים אלה וקירות הבנין חמיש-אמות רחוב סביר | סביר וארכו תשעים אמה:¹³ וממד את-הבית אשר-על-הגזרה וארכו והגזרה והבניה והקירותיה אחר מאה אמה:¹⁴ ורחוב פוני הבית והגזרה לקדים מהה אמה:¹⁵ וממד אור-הבניין אשר-על-הגזרה אשר על-אחריה ואתוכו וואוכו:¹⁶ מפוזר מטה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר:¹⁶ הפסחים והמלונים ה-אטמות והאטיקים | סביר לששתם נגד הסף שTier עץ סביר | סביר והארץ עד-החלונות והחלונות מכסחות:¹⁷ על-מעל הפתח ועד-הבית הפנימי ולחוץ ואל-כל-הקור סביר | סביר בפנימי ובחיצון מודת:¹⁸ ועשוי כרובים ותמורים ותמורות בין-CKERוב לבירוב ושנים פנים לכروب:¹⁹ פוני אדם אל-התמורה מפוזר פוני כרמי כרמי ואל-כל-הבית סביר | סביר:²⁰ מהארץ עד-מעל הפתח הכרובים והתמירים שעשום וקירותם מזוחת רבעה ופוני הקדרה כפראה:²¹ המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שעתם אמות ומקצת-עתין לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אליו זה השלחן אשר לפני יהוה:²³ ושעתם דלתות להיכל ולקדש:²⁴ ושעתם דלתות

לדלותות שתיים דלנות שתיים לדלת אמות ושתן דלנות לאחרת:²⁵ ועשויו אליו אל-דלנות ההייל' כרובים ותמרם כאשר גשווים לקיות ועב עץ אל-פנ' האולם מהחזק:²⁶ וחלונים אטמות ותמרם מפנ' ומפה אל-כטפות האולם וצלעות הבית והעבים:

"strong= "H4143" x-morph= "He,Ncbpc lemma= מוסך" 11|41:8
"strong= "c:H0862b" x-morph= "He,C:Ncmpc:Sp3fs lemma= ואתייה |אטו" 12|41:15

Chapter 42

¹ונצאנו אל-החצר החיצונה הדריך דרך הצפון ובאנו אל-הלשכה אשר נגד הגזירה ואשר-rangle הבניין אל-הצפון:² אל-פנ'יאר' אמות המאה סמוך הצפון והרחב חמשים אמות:³ נגד העשורים אשר לחצר הפנימי ונגדי רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל-פנ'יאתיך בשלשים:⁴ ולפנ' הפלשות מהלך עשר אמות רחוב אל-הפניימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון:⁵ ולהלשכות העליונות קצותם כי יוכלו אתיקים זהנה מהתחתנות ומהתקנות בניין:⁶ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעומדי החצרות עליכן נאצל מהתחתנות ומהתקנות מהארץ:⁷ וגדר אשר-לחוץ לעקבות הלשכות דרך החצר החיצונה אל-פנ' הפלשות ארכו חמשים אמה:⁸ כי אחר הפלשות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פנ' ההייל' מאה אמה:⁹ ומתחת¹¹ הפלשות¹² אלה המבו¹³ מהקדמים באו להנה מהחצר החיצונה:¹⁰ ברם | גדר החצר דרך הקדים אל-פנ' הגזירה ואל-פנ' הבניין לשכות:¹¹ דורך לפניהם כמורה הפלשות אשר דרך הצפון ארכו כן רחובן וכל' מוצאים וcmsפטייהן וכפתחיהן:¹² וכפתחי הפלשות אשר דרך הדורות פתח בראש דורך בפנ' הגדרת הגזירה דורך הקדים בבואן:¹³ ואמרו אליו לשכות הצפון לשכות הדורות אשר אל-פנ' הגזירה הנה | לשכות הקדש אשר יאלודם הכהנים אשר-ירובים ליהוה קדשי הקדשים שם גנו | קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי הפקום קדש:¹⁴ בbamם הכהנים ולא-יצאו מהקדש אשר אל-החצר החיצונה ולשם נגעו בגדיהם אשר-ירישתו בהן כי-קדש הנה ילבשו¹⁴ בגדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם:¹⁵ וכל' אתמדות הבית הפנימי והוציאני דורך השער אשר פנ'יו דורך הקדים ומזהו סביב | סיב: ¹⁶ מזד רום הקדים בקינה הפקה חמש-מאות¹⁵ קנים בקינה הפקה סביב:¹⁷ מזד רום הצפון בקינה הפקה:²⁰ לאربع רוחות מזד חומה לו סביב | סיב אורך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחול:

"strong= "c:m:H8478" x-morph= "He,C:R:R:Sd lemma= מחתה" 11|42:9
"strong= "H3957" x-morph= "He,Ncfpa lemma= לשכה" 12|42:9
"strong= "d:H0935" x-morph= "He,Td:Vhrmsa lemma= בוא" 13|42:9
"strong= "H3847" x-morph= "He,Vqq3mp lemma= לבש" 14|42:14
"strong= "H0520a" x-morph= "He,Ncfpc lemma= אמה" 15|42:16

Chapter 43

¹וילכני אל-השער שער אשר פנה דורך הקדים:² והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקלו' כקוו' מים רביים והארץ האירה מכבדו:³ כמורה המראה אשר ראיינו כמורה אשרא-אתי באו לשחת את-העיר ומראות כמורה אשר ראיינו אל-הרכבר ואפל אל-פנ':⁴ זיכבונ' רינה בא אל-הגביה דורך פניו דורך הקדים:⁵ תשאני רום ותבייני אל-החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הביה:⁶ ואשמע מדבר אל' מהבית ואיש היה עד אצל:⁷ ויאמר אליו בר-אדם את-הקנים כסאי ואת-מקום פפוזת רגלי אשר אשכנ'ם בתוך בני-ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראלי שם קדשי המה ומיליחט בנזניהם ובפנ'יהם כליליהם במוותם:⁸ בתרם סוף את-פי ומזונם אצל מזוחל' והקו' בינו ובינויהם וטמאו | את-שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפ':⁹ עלה ומחקן את-זניהם ופגרן מליכיהם מנקו' ושכנתו בתוכם לעולם:¹⁰ אתה בר-אדם הנג את-הבית-ישראל את-הבית ויכלמו מעונתיהם ומדדו את-תקנית:¹¹ ואם-ינכלמו מכל אשר-עשוו צורת הבית והכוננו ומוציאו ומובאיו וכלה-זרקנו ואת-כל-חיקתו וככל-צורתו¹¹ וככל-צורתו¹² הוקע אותם וככתב לעיניהם וישמלו את-כל-צורתו ואת-כל-חיקתו ועשנו אותו:¹² זאת תורת הבית על-ראש ר' הר' כל-גבלו סביב | סיב קדשים הנח'את תורה הבית:¹³ ואלה מדות המכובב באמות אקה אקה וטפח וחמקה האמה ואה'ה רחוב וגבולה אל-שפתה סיב' בז'ת האחד וזהגב המצוב:¹⁴ ומיחק הארץ עד-השער התקהנו שתיים אמות ורחב אקה ואחת מהעוזה הקטנה עד-העוזה בגודלה ארבע אמות ורחב האקה:¹⁵ ובהר'אל ארבע אמות ומיהר'אל¹³ ומעל'ה הקנות ארבע:¹⁶ והאריאל¹⁴ שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב אל ארבעת רבעיו:¹⁷ והעוזה ארבע עשרה ארך ארבע עשרה רחוב אל ארבעת רבעה וגבולו סיב' בז'ת העשנות להעלות עליון נולח ולו-זקן עליון זם:¹⁸ וננתה אל-רכנים הלוים אשר אל' בר-אדם כה אמר אדני ר'וה אלה קנות כזבח בז'ם העשנות להעלות עליון נולח ולו-זקן עליון זם:¹⁹ הם מזרע אדוק הרכנים אליו נאם אדני ר'וה לשרטני פר בז'קער לחטאת:²⁰ ולקחת מדקמו וננתה על-ארבע קרנtinyו ואל-ארבע פנות העוזה ואל-הגבול סיב' וחטא את הפר החטא ושרפו במפקד הבית מחוץ למתקדש:²¹ ובז'ם השני מתקדש שעיר-יעזם תמיים לחטא וחתאו את-המזבח כאשר חטא בפר:²² בכלותך מחתא תקיף פר בז'קער תמיים ואיל מרהצאן תמיים:

24 והזךרתם לפני ה' אלה וhasilco הכהנים עליהם מלך והעלו אותם עליה ליהוה:²⁵ שבעת ימים תעשה שעיר-חטאת ליום ופֶר בְּנֵיכֶם ואיל מונצאנן תמיימים יעשנו:²⁶ שבעת ימים יכפרו את-הפסוב וטהרו אתנו ומלאו זידון:²⁷ ויכלן את-היכנים ס וקיה ביום השמינו ולהלאה יעשנו הכהנים על-המזבח את-עולותיכם ואת-שלמים ווצאתי אתכם נאם אדני יהוה:

"strong= "H6699" x-morph= "He,Ncfsc:Sp1cs "צורה" =lemma | זורת | ¹¹_{43:11}
"strong= "H8451" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms "תורה" =lemma | תורתו | ¹²_{43:11}
"strong= "c:m:d:H0741" x-morph= "He,C:R:Td:Ncmsa "אריאל" =lemma | מאהריאל | ¹³_{43:15}
"strong= "c:d:H0741" x-morph= "He,C:Td:Ncmfa "אריאל" =lemma | והאריאל | ¹⁴_{43:16}
"strong= "H3027" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms "ת" =lemma | דו | ¹⁵_{43:26}

Chapter 44

ושב אתו דרכו שער המקדש החילון הפנה קדים והוא סגור;² ואמר אליו והזה סגור יהה לא יפתח ואיש לא יבוא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור;³ אמר הנשיא נשיא הוא ישיבנו לאכול-לחם¹¹ לפניו יהוה מדור אלם השער יבוא ומדרכו יצא;⁴ ויביאנו דרכו שער הפטון אל-פנוי הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה אתי-בית יהוה ואפל אל-פנוי;⁵ ואמר אליו והזה בר-א-זם שים לבך וראה בעינך ובאזוריך שמע את כל-אשר אני מדבר לך לכל-חקות בית-יהוה ולכל-תורתינו¹² ושית לבך למן-הבית בכל מוצאי המקדש;⁶ אמרת אל-מרי אל-בית ישראל כה אמר אדני יהוה ובכלכם מכל-תעובותיכם בית-ישראל;⁷ בהbicכם בניתך ערל-לב וערלי בשך לה-חיות במקדש לחולנו אתי-בית בהקריבכם את-חלמי חלב ודם ויפלו אתי-בריתך אל כל-תעובותיכם;⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרו משמרתי במקדשיהם;⁹ הנה אמר אדני יהוה כל-ברנכו עלך לב וערל בשך לא יבוא אל-מקדשיך לכל-ברנכו אשר בתוך בני ישראל;¹⁰ כי אם-הלוום אשר רחיקו מעלי בטעות ישראל אשר תען מעלי אחרי גוליהם ונשאו עונם;¹¹ והיו במקדשי משרותים פקדות אל-שער הבית ושרותים אתי-ቤת מה ישתחוו אתי-העללה ואת-הזבח לעם והמה יעדמו לפניהם לשורתם;¹² יונן אשר ישרתו אוטם לפני גலויים והיו לבית-ישראל למכשול עזון על-כן נשאותי ידי עלייהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם;¹³ ולא ייגשו אליו לכחן לי ולגשך על-כל-קדשי אל-קדשי הקדשים ונשאו כל-מלהם ותועבותם אשר עשו;¹⁴ וננתני אוטם שמרי משמרת הבית לכל-עבדתו וכל-אשר יעשה בו;¹⁵ והקננים הלוים בני צדוק אשר שמרו את-משמרת המקדש בטעות בנישוראל מעלי המה יקרבו אליו לשורתני ועמדנו לפני להקריב לי חלבணם נאם אדני יהוה;¹⁶ הנה יבואו אל-מקדשיך ומה יקרבו אל-שלוחני לשורתני ושמרו את-משמרתיכי;¹⁷ הנה בזאתם אל-שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא-יעלה עלייהם אמר בשורתם בשעריו החצר הפנימית וביתה;¹⁸ פארוי פשתים היה על-ראשם ומכנסי פשתים היה על-מתנתיהם לא יחרגו בזע;¹⁹ ובצאתם אל-חצר החיצונה אל-החצר החיצונה אל-העם ויפשטו את-בגדיהם אשר-המה משרתם בס והנחו אוטם בלשכת הפקיד ולבשו בגדים אחרים ולא-קדשו את-העם בגדייהם;²⁰ וראו-ם לא יגלו ופרק לא ישלחו כסום וכסמו את-ראשיהם;²¹ יונן לא-ישתו כל-כמן בזאת אל-חצר הפנימית;²² ואל-מנה וגירושה לא-יקחו להם לנשיהם כי אס-בתות מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהי אלמנה מכחן ייחו;²³ ואת-עמי ירו בין קדש לחול ובין-טמא לטהור יודעם;²⁴ ועל-רביה הנה יעדמו לשפט¹³ במשפטינו ושפוטו¹⁴ את-חיקתי ואת-תורתך אשר-לא-היה לא-היה לא-היה לא-היה;²⁵ ואל-מת אולם לא יבוא לטמאה כי אם-ילא-ב-ולבן ולבת לא-ז Ach ואר-אל-אי-ה-יה לא-ה-יה לא-ה-יה לא-ה-יה לא-ה-יה;²⁶ ואחריו טהרתו שטעת ימים יספורו-לו;²⁷ ובו-באו אל-קדש אל-חצר הפנימית לשחת בקדש יקריב מטהנו נאם אדני יהוה;²⁸ והוא-תימה להם לנוללה אני מחלתם ואחזה לא-יתתנו לחם בישראל אני אחזה;²⁹ המנחה והחטא והאשם הנה יأكلום וכלה-חרם בישראל להם יהם יהוה;³⁰ וראשות כל-בכורי כל-כל-תורתם כל-כהנים יהה וראשית ערסותיכם תתנו לכחן להניח ברכחה אל-ביתך;³¹ כל-גבלה וטרפה מוקהען ומורה-המה לא יאכלו הכהנים;³²

"strong= "I:H0398" x-morph= "He,R:Vqc" אָכַל" =lemma |¹¹ 44:3
"strong= "H8451" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" תֹּרֶתו" =lemma |¹² 44:5
"strong= "I:H4941" x-morph= "He,R:Ncma" טְבֻשָׁה" =lemma |¹³ 44:24
"strong= "C:H8199" x-morph= "He,C:Vqq3cp:Sp3ms" טְבֻשָׁה" =lemma |¹⁴ 44:24

Chapter 45

¹ובהפイルם אתרהארץ בנהילה תרוכלה ליהנה | קדש מורהארץ אורך חמשה ועשרים אלף אורך רוחב עשרה אלף קידשוּהוּא בכל גבולה סביר: ² והיה מזה אל הקדש חמש מאות מרבע סביר וחמשים אלף מגרש לו סביר: ³ ומזה מכדה הזאת תמודד אורך חמשה ¹¹ ועשרים אלף ורבע שערת אלפים ובו יתירה המקדש קדש קדשים: ⁴ קדש מורהארץ הוא לכאן נימש מרשת המקדש והוא

הבית להם לאחזה עשרים לשכת: ⁶ואחזה העיר תנתן חמשת אלפיים רוחב ואורך חמשה ועשרים אלף לעומת תרומות הקדש לכל בית שישראל והיוה: ⁷ולנשיה מזיה ומזה לתרומות הקדש ואחזה העיר אלפוני תרומות הקדש ואלפוני אחזה העיר מפאתיהם נזה ומאת עזרה קדימה ואורך ל侻ות אמצע החלקים מגובל ים אל גבול קדימה: ⁸לארץ יהירלו לאחזה בישראל ולאיונו עוד נשאי אתי עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשכתייהם: ⁹כה אמר אדני יהוה רביכם נשאי ישראל חמס וshed היטרו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשטיים מעל עמי ואם אדני יהוה: ¹⁰מאזוניצדק ואופתיצדק ותזכות לי לכם: ¹¹האיפה והבָתְהַתְּךָן אֶחָד יהוה לשאת מעתה החמר הגת ועשרה חומשה שקל המנה היה לך:

¹²זיאפה אלהחמר היה מתכנתו: והשקל עשרים גרא חמשה ועשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחומשה שקל המנה היה לך:

¹³את התרומה אשר תרימו ששית האיפה מהחמר החטאים וששיתם האיפה מהחמר השעונים: ¹⁴וחק המשמן הבת המשמן מעשר הבת מן הכהר עשרת הבתים חמץ כיעשרה הבתים חמץ: ¹⁵שהחאת מנחצאן מנהפאים ממשקה ישראל למונחה ולולעה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: ¹⁶כל העם הארץ והוא אל התרומה הזאת לנשא בושאל: ¹⁷ועל הנשא והיה קעולות והמנחה והנסר בחגיג ובגדדים ובשבות בכל מושבי בית ישראל האויעשה את החתטאota ואת הטעונה ואת העלולה ואת השללים לכפר بعد בית ישראל: ¹⁸כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחודש תחק פרברזבקן תמים וחטא את המקדש: ¹⁹ולקח הכהן מעם החטאת וננתן אל מוזען הבית ואל ארבע פנות הארץ למזבח ועל מזבח שער החצר הפנימית: ²⁰וכן תעשה בשבעה בחודש מאיש שגה ומפטה וכפרתם את היבית: ²¹בראשו בארכעה עשר יום לחודש יהוה לכם הפסח שח שבונות ימים מצות יאלל: ²²ועשה הנשא ביום ההורא בעדו ובعد כל עם הארץ פר חטאota: ²³ושבעת ימי החרג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמים ליום שבעת הימים וחטאota שער עזים ליום: ²⁴ומנוחה איפה לפר ואיפה לאול יעשה ושם הין לאיפה: ²⁵בשביעי בחמשה עשר יום לחודש בתקג יעשה כאללה שבעת הימים וחטאota כעלה וכמנחה וכশמן:

"strong= "H2568" x-morph= "He,Acbsa" lemma= "חמש" ^{11/45:3}
 "strong= "H1961" x-morph= "He,Vqq3ms" lemma= "יהה" ^{12/45:5}

Chapter 46

¹כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדמים יהוה סגור ששת ימי המעשה וביום החדר יפתח: ²ובא הנשא דרכם אולם השער מחוץ ומכד על מזוזת השער ועשנו הכהנים את עזלתו ואת שללו והשתהנו על מפטן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: ³והשתחנו עמארץ פתח השער ההוא בשבותות ובחדשים לפני יהוה: ⁴והעללה אשר יקרב הנשא יהוה ביום השבת ששה כבשים ואיל תמים: ⁵ומנוחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושם הין לאיפה: ⁶וביום החדר יפר בזבקע תמים ושתת כבשים נואל תמים יהו: ⁷αιופה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשוג ידו ושם הון לאיפה: ⁸ובבאו הנשא זריך אלם השער יבוא ובדרכו יצא: ⁹ובבאו עמארץ לפני יהוה במועדים הבא דרכישער צפון להשתחנות יצא דרכישער נגב והבא דרכישער נגב יצא דרכישער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצא: ¹⁰הנשא בתוקם בבואם בבואה ובכאתם יצאו: ¹¹ובחייבים ובמועדים תהייה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושם הין לאיפה: ¹²וכי יעשה הנשא נקבה עליה אור שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדמים ועשה את עזלתו ואת שללו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאותו: ¹³ובבשנו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר שיטת האיפה ושם שלישית הרין לרס את הסלת מנחה ליהוה קנות עולם תמים: ¹⁴ועש ^{12/46:15} את הכבש ואת המן ואת המן בבקר בבקר עלת תמיד: ¹⁶כה אמר אדני יהוה כיריתן הנשא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחצתם היא בנחלתו: ¹⁷וכיריתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדייו והיתה לו עד שנת הדורו ושבת לבניו אך נחלתו בינו להם תריה: ¹⁸ולאיקח הנשא מנהלת העם להונם מאחצתם מאהצתם והנה שם למן אשר לא יפיקו עלי איש מאחצתם: ¹⁹ובבאו מבוא אשר על כתף השער אל השלכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ¹³ ומה: ²⁰ויאמר אליו זה המקום אשר בשוליהם הכהנים את האסם ואת החתטאota אשר יאפו את המנחה לבתוי הזיאפה אל החצר החיזונה לקדש את העם: ²¹ויזיאני אל החצר החיזונה ויברורו אל ארבעת מקצתו החצר והנה חצר במקצת החצר חצר במקצת החצר: ²²בארכעת מקצתות החצר חצרות קטורות ארבעים אורך ושלשים רוחב מדקה אחת לארבעת מטהקצותות: ²³טוטר סביב בהם סבב לארבעת ומבשלות עשו מתחת הטירות סבב: ²⁴ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר בשוליהם משרותי הבית אתי צבנה העם:

"strong= "H3318" x-morph= "He,Vqi3mp" lemma= " יצא" ^{11/46:9}
 "strong= "c:H6213a" x-morph= "He,C:Vqi3cp" lemma= "עשה" ^{12/46:15}
 "strong= "b:H3411" x-morph= "He,R:Ncfdc" lemma= "ירקה" ^{13/46:19}

Chapter 47

¹ יושבני אל-פתח הבית זהה ונהנים מוחלת מפטון הבזות קדימה כירפנִי הבית קדמים והפומים ירדם מתחת מכתף הבזת הימנית מנגד למבוב: ² וווצאי דרר-שער צפונה ויסבוני דרכּ חוץ אל-שער החוץ דרכּ הפונה קדמים והנהנים מפלים מורה-הכתר הימנית: ³ בצתה-האיש קדמים וכן ימד אל' באלה ויעברני במים מי אפסים: ⁴ ימד אל' ויעברני במים מים ברכים ומד אל' ויעברני כי מעתנים: ⁵ ימד אל' נחל אשר לא-יאכל לעבר כינאו המים מי שחו נחל אשר לא-יעבר: ⁶ ויאמר אליו הארץ בז'אים וילוכני ושבני שפת הנחל: ⁷ בשובני והנה אל-שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: ⁸ ויאמר אליו הרים האלה יוצאים אל-הגלילה הקדמונה וירדו על-הערבה ובאו הימה אל-הימה המוציאים ונורפאו ⁹ הרים: ⁹ הנה כל-פוש חיה | אשר-ישרץ אל כל-אשר בז'וי עד-עין עגלים משתו לחרכים והוא למיינה תהיה האלה וירפאו וחוי כל-אשר-יבוא שמה הנחל: ¹⁰ והיה יעד-ען ¹⁰ עלייו דגימות מעין גדי ועד-עין עגלים משתו לחרכים והוא למיינה תהיה דגימת כדתת הים הנחל רבה מאד: ¹¹ בצתה-ין ¹¹ וגבאיו ולא-ירפאו למחל נתנו: ¹² ועל-הנחל עליה על-שפטו מזה | מזה | כל-עץ-מאכל לא-יבול על-הו ולא-יתם פריו לחדשי ביכר כי מילוי מורה-הקדש הימה יוצאים והוא ¹⁴ פריו למאכל ועל-הו לתורפה: ¹³ כי אמר-אדני והוא גה גבול אשר תנחלו את-הארץ לשני עשר שבטי ישראל ווסף חבליהם: ¹⁴ ונחלתם אומה איש נשר אחים אשר אתי-ידי לתה לא-בתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: ¹⁵ זה גבול הארץ לפאת צפונה מנהים הנחל הדר חתלו לבוא צדקה: ¹⁶ חמת | ברותה סבולם אשר-יברגובל דמשק ובון גבול חמת חצר התיכון אשר אל-גבול חווון: ¹⁷ הנה גבול מורה-ים חצר עינוי גבול דמשק ואפונ | צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: ¹⁸ ופאת קדמים מבון חווון וביבון דמשק וմבון הגלעד ומבון ארץ ישראל היידן מגובל על-הים הקדמוני מגדון ואת פאת קדימה: ¹⁹ ופאת נגב תילנה מתכו רעד-מי מריבונות קדש נחלה אלהים הנחל ואת פאת-תימנה נגביה: ²⁰ ופאת-ים הים הנחל מגובל עד-נכח לבוא חמת זאת פאותם: ²¹ וחולקם את-הארץ זאת لكم לשבעי וישראל: ²² והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהרים הגרים בתוכם א-שר-הולדו בנים בתוכם והיו לכם כא-זרה בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: ²³ והיה בשבט אשר-יגר הנגר אתון שם תננו נחלתו אם א-דני והוא:

"strong= "c:H7495" x-morph= "He,C:VNq3cp" lemma= "רֹא" ¹¹ ונרפו | =lemma" ^{47:8}

"strong= "H5975" x-morph= "He,Vqp3cp" lemma= "עָמָד" ¹² | =lemma" ^{47:10} עמד |

"strong= "H1207" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" lemma= "בָּצָה" ¹³ | =lemma" ^{47:11} בצתו |

"strong= "c:H1961" x-morph= "He,C:Vqq3cp" lemma= "הָיָה" ¹⁴ | =lemma" ^{47:12} והוא |

Chapter 48

¹ אלה שמות השבטים מוקצה צפונה אל-יד דרכ-חתלו | לבוא-חמת חצר עין גבול דמשק צפונה אל-יד חמת והירלו פאת-קדמים הים דן אחד: ² גבול דין מפהאת קדמים עד-פאתי-ימה אשר אחד: ³ גובל אשר מפהאת קדימה ועד-פאתי-ימה נפתלי אחד: ⁴ גובל גובל נפתلت קדימה עד-פאתי-ימה מנשה אחד: ⁵ גובל מפהאת קדימה עד-פאתי-ימה אפרים אחד: ⁶ גובל גובל אפרים מפהאת קדמים ועד-פאתי-ימה רואבן אחד: ⁷ גובל רואבן מפהאת קדמים עד-פאתי-ימה יהודה אחד: ⁸ גובל מורה-ים מפהאת קדמים עד-פאתי-ימה תריהה בתורהה אשר-תוריימו חמשה ועשרים אלף רחוב וארך כאתה חקליקם מפהאת קדימה עד-פאתי-ימה והיה המקדש בתוכו: ⁹ התורפה אשר-תניימו ליהה אורך חמשה ועשרים אלף ווחב עשרה אלפיים: ¹⁰ ואלה תהיה תרומת הקדש לכלהים צפונה חמשה ועשרים אלף ופהה רוחב עשרה אלפיים ורחב עשרה אלפיים וא-שר-הולדו בנים בתוכם ונגהה אורך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא-תנו בערות בני ישראל כאשר תען הליום: ¹² והיה לסתם תרומת הארץ קדש קדשים אל-גבול הלוים: ¹³ והלוים לעמota גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ווחב עשרה אלפיים כל-אורך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים: ¹⁴ ול-אי-יכרנו ממן ולא ימור ולא-יעבר ¹⁵ ראייה הארץ כי-קדש ליהה: ¹⁵ ויחמלהת אלפיים הנוצר ברחב על-פני חמשה ועשרים אלף חל-הוא לעיר למושב ולמגש והיה העיר בתוכו: ¹⁶ ואלה מדותיך פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפיים ופאתי-נגב חמש מאות וארבעת אלפיים ומפהאת קדימים חמש מאות וארבעת אלפיים ופאתי-ימה חמש מאות וארבעת אלפיים: ¹⁷ והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתיים וגהה חמשים ומאתיים וקדימה חמשים ומאתיים וגהה חמשים ומאתיים: ¹⁸ והנו-הו בארך שעמת | תרומת הקדש עשרה אלפיים קדימה ועשרת אלפיים ומאה להעמת תרומת הקדש והיהת תבאותו ¹⁹ ללחם לעבדי העיר: ¹⁹ והעבדה העיר יעבדו מה כל-התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרומות א-תירומת הקדש אל-אחותה העיר: ²⁰ והנו-הו לשיא וא-שר-אל | לתרומת הקדש ולא-חותה העיר אל-פני חמשה ועשרים אלף | תרומת גבול קדימה ומאה על-פני חמשה ועשרים אלף מזה | מזה | להעמת חל-יים לשיא והיה תרומת הקדש ומתקדש הבית בתוכו: ²² ומאחמת הלויים ומאה-חותה העיר בתוך אשר לנשיא היהה על-גבול נמה לעמota חל-יים לשיא והיה: ²³ יותר השבטים מפהאת קדימה עד-פאתי-ימה בינויו אחד: ²⁴ גובל בינויו מפהאת קדימה העד-פאתי-ימה שמעון אחד: ²⁵ גובל שמעון מפהאת קדימה עד-פאתי-ימה יששכר אחד: ²⁶ גובל יששכר מפהאת קדימה עד-פאתי-ימה זבולון אחד: ²⁷ גובל זבולון מפהאת קדימה עד-פאתי-ימה גד אחד: ²⁸ גובל גובל גד אל-פאתי-נגב תימנה והיה גובל מתקדש מי מרובת קדש נחלה על-הים הנחלו: ²⁹ זאת הארץ אשר-תפלו מנהלה לשבעי וישראל ואלה כוח-הוקם נאם א-דני והוא: ³⁰ ואלה

תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מלה: ³¹ושעריו העיר על-شمונות שבתי ישראל שלושה צפונה שער רואן אחד שער והזיה אחד שער לו אחד: ³²אל-פאת קדימה חמיש מאות וארבעת אלפים ושער יוסף אחד שער בנים אחד: שער זו אחד: ³³ופאת-נגבה חמיש מאות וארבעת אלפים מלה ושעריהם שלשה שער שמונע אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד: שער זר אחד: ³⁴ופאת-זימה חמיש מאות וארבעת אלפים שעיריהם שלשה שער נסיך אחד: ³⁵שביב שמונה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה | שמה:

"strong= "H5674a" x-morph= "He,Vqi3ms" =lemma= " עברו | עבר | lemma= 11/48:14
 =strong= "H4171" x-morph= "He,C:Tn" "א" =lemma| 12/48:14
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" "מרא" =lemma| 13/48:15
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" "לא" =lemma| 14/48:18
 "strong= "c:H3808" x-morph= "He,Vhi3mp" =lemma= " עברו " עבר | lemma= "H5674a" x-
 morph= "He,Vhi3mp"
 "strong= "b:H8432" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3fs" =lemma| 15/48:21
 "strong= "H8393" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3fs" =lemma| 16/48:21
 "strong= "b:H8432" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3fs" =lemma| 17/48:21
 בתוכה | תור" =lemma| 18/48:21
 בתואה | תבואה =lemma| 19/48:21
 בתוכה | תור" =lemma| 20/48:21
 בתואה | תבואה =lemma| 21/48:21

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community